

Сурайё

ДАСТ БА ДАСТИ ОРЗУ

Нашриёти «Ношир»
Хучанд, 2019

БКБ ???

ДАР ҲАРИРИ ЗЕБОӢ

Чаҳондори азал ба Сурайё чамоли чамиле ҳадя кардааст, ки чашмхоро фатҳ мекунад. Аммо ин зебоӣ ба зебоии дигарон намонанд, баски ин малоҳат аз чашму абруӯ оғоз намешавад, зодгоҳи ин хусни барозида дарунтари дилу дарунтари ҷон аст.

Дили Сурайё бисёр мусаффост, мусаффотар аз субҳ, мубарротар аз орзуҳои наҷиби духтари навабз, ҳариртар аз бирешими тобони ҷӯйборони Ватан, ки чашмоба-чашми офтоб пеш мераванд. Вусъати ин дили мунирро фақат як султон забт кардааст: Муҳаббат! Муҳаббат дар ин қаламрави зебоӣ ба ҳадде салтанат дорад, ки тамоми мафохими дигарро иҷозаи вуруд намедихад: ғашу ғуборро, риёву макрро, кинаву душманиву амсоли ин лашкари тираи Аҳриманро.

Андешаву пиндору тахайюлу тасаввуру зехну нигоҳу тамомии ҳастии Сурайё борвар аз ҳамин муҳаббати бузург аст: муҳаббати ёру диёр, модару падар, хурду бузурги офоқ, абру борону офтоб, муҳаббати Инсон! Дар оинахонаи шеърӣ Сурайё мебинем, ки қаҳрамони ғиноии ӯ бо шиканҷаҳои азими қисмат рӯ ба рӯ омадааст, бо теғи қалам ба ҷанги пучиву бемаърифативу бемуҳаббатӣҳо бархостааст, раҳ ба раҳ сад ҳазор шикастро дидаву сад ҳазор нусратро дуруд гуфтааст, қадам ба қадам бо ҷодаи камол пеш рафтааст, ҳарф ба ҳарф дили худро чун гунҷаи мастур ифшо намудааст.

Бо ин ҳама ҳарбу набарду мадду ҷазру шебу фарози

нихониву равонӣ қаҳрамони Сурайё маъсумияти тифло-
наи худро хифз кардааст. Дар ин сафинаи асрор мо бонуи
афиферо мебинем, ки дили кӯчакаш ба танҳой бори нӯҳ
гардунро мекашад, дилаки шабнамияш, ки бархостгоҳи
офтобхост:

*Аҳсант бар дили мо, к-андар таҳочуми дард,
Сад бор мурду аммо омӯхт зистанро.*

Сурайё меҳоҳад дар рӯзи милоди модар ба ӯ ҷавонӣ
ҳадя барад, дар марҳалаи камол ҳам духтари ноздонаи па-
дар бошад, танини зангӯлаҳои мактабро чун муждаи рафоҳи
Ватан шодоб гӯяд, шикваҳоро гусел намояду шукрҳоро ис-
тиқбол гирад, дари дилро ҳамеша боз намояд ба мақдами
ишқ, зебӣ, имон. Ӯ дар ҳама анвои суҳан- дар қолаби шеъ-
ри сапеду ғазалу ҷаҳорпора қаламсозӣ кардааст.

Чун ҳудаш муҳаққиқи суҳан аст, бо ҳуруф бисёр бо
назокаи латиф муносибат мекунад, бидуни ишорати мо
ҳудаш пай мебарад, ки дар кадом мисраъҳо тақсир раф-
тааст, кадом андеша камрабт асту кадом вожа вероӣш ме-
хоҳад, кадом суҳан комил нест.

Ба идроки ҳамин масъулият ва маъмурияти бузург
дар баробари суҳан Сурайёи мо ба арсаи худофаринӣ ома-
дааст. Ҷакомаҳои афифи ӯ чун гули баҳман дили сармоза-
даро башорати мақдами баҳор медиҳад:

*Дар фазои шеъри ман гар ёди ту пар мезанад,
Мурғи илҳом шудӣ, ҳар воҷаро пар сохтӣ.
Пас Сурайё то сурайё шукр мегӯяд, ки ту
Ишқи покатро ғазал кардӣву дафтар сохтӣ.*

Умедворем, ки Сурайёи азиз, ин гулбонуи қаламрави
сабоҳат бо тӯшаи азими рӯҳонӣ боз ба дилҳои мо сафар меку-
над ва бар ҳофизаи фаромӯшпазири мо дигарбора мафҳими
шарифро боз меҳонад: Ишқро, баҳорро, меҳрубониро...

БОВАРИ РАСИДНИ БОМДОД

САДОҚАТ БА БОВАР

Ватан

Хандаи бегаму ғаши тифлон аст
огандаи бозӣ.

Нағмаи наврасест, ки медавад
аз паси бодбарак, беҳаёли фардо
ва лаҳзашумориҳои Мачнуни деҳ, дар сари девор,
ки чашмак мезанад духтари ҳамсои моро.

Ватан

дасти дуои модарам,
салобати падар
ва меҳрубониҳои лабрезии падарбузургам.

Ватан

сӯзанест, ки бибиям гул медӯзад ёди ҷавониҳои худро
ва ҳашамати Роғун дар дили кӯҳ.

Ватан

ҳамин хок,
ҳамин об,
ҳамин замин,
ҳамин само!

Ватан, яъне ҳама ҷи

яъне ман, яъне ту

ва боз

(шояд муқаддамтар аз ҳама)

Ватан

Чашмони беҳоби Рустами замон аст дар марз,
ки посбонӣ мекунад ҳоби бароҳати моро

ва бовар дорад.

Ватан, яъне

чунбиши гахвора дар набзи зиндагӣ

ва садои сулҳ дар танини зангӯлаи мактаб.

Ва резиши хуршед

аз шар-шари осмон!

Ватан, яъне

осоиш дар ин марзу бум!

Мутмаин аст,

Ватан имон аст, вичдон аст...

ва садоқаташ ба ин бовар

ба андозаест, ки сарҳад надорад!

ТАНДИСИ МЕХРУБОНӢ

Эй падар, омӯзгори хуби ман!
Он қадар шарму ҳаёву иффатам омӯхтӣ
ки наметонам бигӯям рӯ ба рӯят:
Дӯст медорам туро!!!

Чун туй тандиси ишқу меҳрубониву саҳо
Чун туй дарёдилу дарёназар
Мезанам худро ба амвоҷи ҳузурат, эй падар...
Об мегардам дар оғушат чу зар
Шарм медорам...
чӣ сон гӯям
Дӯст медорам туро!!!

Эй дарахти соягустар!
То ту ҳастӣ бар сари ман соябон
Дар вучудам ҳеҷ тарсе нест!
Зинда бошӣ шавкату шонам, нигар!!!
Аз шеър мечӯям мадад
То бигӯям
ҳар замон
такрор бар такрор:
Дӯст медорам туро!!!

ФАРИШТААМ

Модарам
Дар шаби Барот
Намози шукрона мехонад,
Худоро сано мегӯяд.
Ва моро дуо...
Ман
Рӯи чоғаи гарм
Шонаҳояшро
Ки аз ғами зиндагӣ хамидааст
Менигарам.
Чӣ муқаддас аст
Ин пайкаре, ки
дили бузургро дар хеш
Нухуфтааст.
Рӯи чонамозаш нур меборад.
Ва ӯ сачда меорад.
Туро,
Худои ман!
Медонам
ба хангоми дуо
чизе барои хеш намехоҳад...
Худоё!
Дастӣ илтиҷоро, ки дар баробари модар сӯи ту
Мекушоям
Мустаҷоб кун.
Дар паноҳат ниғаҳ дор
Фариштаи хонадонамро
Модарамро...

ИМШАБ

Борон мешорад рӯи шишаҳои хона
Ҳасад мебарам абрро, ки метавонад
Ғамашро биборад бебаҳона.
Имшаб
На ситора ҳаст, на маҳтоб
Ва на як баҳона, ки дар осмони буданаш
Набуданатро биборам!
Дар ойинаи роёна
Бо алоқаҳои гунг
Нафаре паём мефиристад
- Салом
Аммо, эй ошно ва ё ноошно
Маро бубахш, ки
Имшаб ҳеч саломеро
Алайк наметавонам гуфт
Ва радди пои шодиро
То шаҳри умед нахоҳам бурд.

Дубора танҳой ба оғӯш мекашад маро
Ба сардии ин оғӯш
Ба ранг-ранги пирохани дардаш
Ва ба ваҳими нигоҳи пурсукуташ
Ба ин садоқати буданаш нафрат дорам.
Ва
Дубора сари зонуи ман
Дар интизори субҳ

«Мӯҳри гули мино»-и Фарзона лаҳзашумори шаб буд
Ва пушти саҳфа меҳонам:
«Барои ҳар касе ки шокиру тавоност
Зиндагонӣ зебост!»*
Ман, ки шукр мегӯям
Ва андар нотавониҳоям
Дар ин паҳнои бепаҳно зи зебой асар мечӯям
Бибояд
Худ аз худам бирӯям!!!

* мисраъҳо аз Фарзона

АКСИ ҒАМ

Гоҳо даруни ойинаи утоқи хобам
Сӯи ман акси зане, ки чашмонаш лабрези ғам аст,
Хира мешавад,
Гарчи меҳоҳам дар коғази лабонаш тарҳи
табассум бикашам,
аммо намешавад.

Мушкил дар ойина аст
Ва шояд лабони зан ва ё ҳамон чашмон?!
Намедонам...
Ростӣ аз оғоз
Дар дарси суратгарӣ баҳои ман панҷ набуд
Ойинаро гуфтам:
Ҳалли мушкил бояд.
Хандид,
сипас гиристу гуфт:
Ба ту дилам месӯзад!!

ДАР ИН ШАБҲО....

Дар ин шабҳо,
агарчи хонаи сангини ман сард аст
Хаёли рӯи хуршедат бубахшад бар танам гармӣ
Дар ин шабҳо, ки ҳатто ахтарон аз сардӣ меларзанд
Ягона боварам ҳастӣ.
... Барои будани фардои фардоям
Аё, эй ишқ, армонам
«Агарчи саҳт мелангад ду пои ишқ»
Зи дасти қисмат аст
мачрӯҳ дастонаш,
Вафодориву меоӣ ба сӯи ман
Аё эй ишқ, армонам.
Дар ин шабҳо,
агарчи хонаи сангини ман сард аст
Умедат
ошёнам гарм месозад
ва ҳатто қуфл бар дар интизор аст омадатро
Ту меоӣ...
Агарчи боз медорад туро полиси навмедӣ
Агарчи мефиребанд ашқу андӯҳам
Агарчӣ саҳт хайронӣ
ки чун ойӣ, кучо ойиву кай ойӣ?!
Аё эй ишқ, армонам
Ту меоӣ...
Ва танҳой дигар аз рашк мемирад!!!
Ту мемонӣ...
Ва мо дар базми ин шодӣ.

ГУЛИ ИХЛОС

Дар миёни ин ҳама анбӯхи дард,
ки сияҳрангаш
Сурхии рухсори маро медуздад,
Метарсам
Аз даҳшати бемеҳрии бахт,
Ки пушт ба ман аз бари ман мегузарад.
Дар миёни ин ҳама лаҳзашумориҳо
Имрӯзу фардову паси фардоҳо
Сахт метарсам
аз ин ҳарфи «биё»
Аз чунин сояи навмедию яъс
Аз ҳама чуну чаро
Ва зи хомӯшии садои ту
пушти хати алоқаҳо
Дар миёни ин ҳама овоз, ки гунг аст
Ман садои пой набуданатро мешунавам.
Вале
Бо ин ҳама, ман
аз барои дард
ва барои бахт
ва ба хомӯшии садои ту
Бо шукр...
Гули ихлос хоҳам бурд!!!

БИЁ, ТО ДУБОРА НАФАС КАШАМ ТУРО

Ман нагӯям, ки ту ҷони маниву
ишқат дар шарёни ман ҷорист
Ман нагӯям биё, то дубора нафас кашам туро
На ... на, нагӯям,
Ҷои ту канори танҳоиям боист
Ва зиндагиамро
Сабзрангии як нигоҳи кавкабиат кофист
Интизор надошта бош, ки бигӯям
Туро ёд кардам.
Дурӯғ аст!
Ту дар ёди манӣ ҳардам
ва
хешро ба дасти ишқи ту супурдам
Беҳабариву ханӯз
Рӯи девори хонаам
Қобе интизори акси туву холист!!!

ЧӢ ГӢЯМ?

Пушти панҷараҳо маҳтоб меҳандад ба рӯям
Ман чӣ гӯям?

Доғи танҳоиро

Ки ҳаёлам

Ба пирохани набуданат чакидааст,
Магар бо ашки хушкида шӯям?

Аз чӣ гӯям?

Аз гулдони холӣ?

Ки ханӯз ҳам гули умедро интизор аст.

Ё аз ҳамон оинаи утоқи хоб,

Ки метарсам нигоҳ кунам?...
Роҳ ...

Роҳе, ки ханӯз васли пой ту надидааст...

Бод...

Бод, ки ошиқи ниҳолаки бари хонаам аст.

Себи бўятро

дар сабади баҳорӣ начидаву

бар машом ҳадя надодааст...

Аз чӣ гӯям?

Аз шабу субҳу боз шаб?!

Ё аз субҳу шабу боз субҳ,

ки чилварези ёди туст дар зехни ман?

Ман чӣ гӯям?

Шояд....

...Бояд чизе нагӯям!!!

РАНГИ ЗИНДАГӢ

Зиндагиरो ранги дигар меҳоҳам.
Ман донам,
Он оина нест, ки гӯям.
-Чиркин шудааст, бояд шӯям!
Тоблуи шикаста ҳам нест,
ки гираму партоям.
Гиряи тифлакам на, ки бо себқанде
кунче равад, ором гирад.
Зиндагиरो ранги дигар меҳоҳам,
Бедурӯғу фитнаву шар меҳоҳам,
Лек, надонам.
Ба қавли Сӯҳроб
«Ҷури дигар чун бояд»
Равам
аз хандаи хуршеди саҳар омӯзам?
Ё аз покии чонамози модари дилсӯзам
Аҷаб нест
агар падарам медонад.
Шояд, ӯ гӯяд:
- Духтарам, инро Худо медонад...
Ростӣ, Худо медонад...
...Зиндагиरो ранги дигар меҳоҳам.

ЯК ЛАҲЗА...

Рафтанат
Омада пушти дар
Тақ-тақ мезанад,
 бояд равӣ.
Танҳой аз оина
Ичозат мепурсад, ки дарояд...
Чора надорам.
Равзанаро бояд боз кунам ба оғӯши андӯх
Чора надорӣ,
 бояд равӣ...
Рафтанат интизор,
Танҳой беқарор.
Аммо
Як лаҳза...
Оғӯши лабрезии ишқро кушо
Бо меҳрубонӣ бипӯшон маро.
То дубора
 рафтану
 дарду
 бетуй
Бинанд....
Дӯст медорӣ маро!!!
Дӯст медорам туро!!!

ДҶҶСТ МЕДОРАМ

ДҶҶСТ медорам,
Вақте чашмҳоятро мебандӣ
Ва дар оғӯши ишқи ман
Ба рӯи ҳама ғамҳои дунё меҳандӣ.
ДҶҶСТ медорам,
Вақте эҳсоси наҷиби дҶҶстдоштанатро
Дар дарун ба даруни хоҳишат
Пинҳон мекунӣ
Ва дар вусъати тафаккури лоилоҷиат
Вожа месӯзад
Меғӯй:
«Бояд равам»!
ДҶҶСТ медорам,
Вақте
аз резиши обшорон
аз нам-нами борон
аз хандаи гули баҳорон
мавҷи нигоҳамро меҷӯй
ва дар ин баробар меғӯй
«На-на...
ёдат накардаам».
ДҶҶСТ медорам дурӯғатро!
Ҳолиё
Бо ин ҳама фосилаҳо
Рафтаҳо
то ба нокуҷоҳо

ёди ман дар туст
ёди ту бо ман.

Дӯст медорам

Аммо...

Бояд нимаҷони дардро

бо дасти дурият ламс кунам

бо интизории ширин

марҳаме бандам

Охирин нафаси умедро,

бо ниҳояти сабр сабз кунам,

Зеро

Садои «Аллоҳу Акбар»-и азон

Резиши хуршед аз шар-шари осмон

Намози шукронаи шабнам

рӯи чонамози гул

Даъват мекунанд.

Бояд зиндагӣ кунам!

ҲАДЯИ НАВРҶЗӢ

Ҳамчу ҳадяи наврӯзӣ бурдан меҳоҳам
Ишкро
Аммо намедонам
Аз кучо то кучо?...
Бӯи баҳор печида аст
Афлокро
Ва пирамарди зимистон
Тафаккур мекунад
Рӯзи нав мерасад офокро
Фурсати рафтани аст
Меравад доманкашон...
Арӯси гули бодом
Ва ханда мезанад
Баҳорро
Ҳамчу ҳадяи наврӯзӣ эҳдо кардан меҳоҳам
Интизории интизорро
Аммо...
Аз кӣ ба кӣ?!...
Парандаи қосидак расида,
Ку-ку мекунад
Наврӯз паси дар аст,
Зуд бояд буд.
Ҳадяи наврӯзӣ бояд бурд
Модари дар хумори мусофирбачааш
Синачокро

Як ятими хастаи бебокро
Марди раҳгумкардаи ғамнокро,
Хоҳари муштипари покро
Ҳадяи наврӯзӣ бояд бурд.
Дар шакли як сабад

ишқу

умеду

орзу

Ва як оғӯш меҳрубонӣ
Ки пайкест аз

хастии Фардору...

...Эй дӯст!

Биё, бовар бикун!

Муъчизаи ҳадяи наврӯзии баҳорро!!!

АЗ ТАНҲОӢ ТО БА ТУ

Замонаҳои бе ту будан гузашт,
Фасонаҳои бо ту будан кучост?!
Имшаб фосила мерезад,
Аз танҳой то ба ту
Ва аз ту то ба танҳой.
Ин холигоҳро, ки фурсати буданаш
Дар назарҳо асрҳои аср зиндагӣ дорад,
Чӣ сон пушти сар кунам?
Охирин лаҳзаи набуданатро, ки намеравад аз барам
Чӣ гуна берун зи дар кунам?!
Шаби сиёҳро ба чӣ умед саҳар кунам?!
Бигӯ, кай ишкро аз омаданат хабар кунам?!
Бигӯ!
Кай?...

ҚИБЛАИ ИН ШАҲР КУЧОСТ?

Раҳгумзадаи шаҳри ғамам
Шаҳриёр кучост?
то шикояташ барам,
Ки шабаш ҳеч ситорае надорад.
Ва маҳтобаш пушти абр нишаставу
Раҳи шодиро то хиёбони нур рӯшан намекунад.
Ҳама рӯзаш боронист.
Ва ҳеч фурӯшгоҳаш
Як чатри шодӣ надорад,
ки аз нам - нами андӯх раҳо шавам.
Умедро навмедихо зиндон кардаанд.
Ва пои табассуми нигоҳро занҷир бастаанд.
Ман дар ин шаҳре, ки
шумори телефони шодиро рақам задан мамнӯъст
ва муштариҳои бовари фардо машғул аст,
Аз раҳгузаре мепурсам:
Қиблаи ин шаҳр кучост?
Китф ба ҳам мекашаду мегузарад.
Ман аз ин шаҳр, ки саросар сард аст.
Бо зикри Худо
дасти раҳо мечӯям.
Оё нафаре ҳаст, ки
ояду гӯяд:
-«Шаҳри шодӣ
пушти ҳамин панҷараҳост».
Ман дар он шаҳр
Намози шукр қазо кардам!!!

АНДӢХ

Вақте

АндӢх вучуди маро чун чӢби дарахти хушк

аз дарун меҳӢрд

Ва хазони ашк барг-барг даҳшати ғамамро меларзонд

Ва ноумедиҳо решаамро теша мезад,

Дард шодиҳоро ҳезуми тар буд.

Ва ман дудкунон месӢхтам

Эй мояи саодат!

Аз ту меандешидам

Мабодо гарди хокистарам ба миҷжағони ту нишинад...

ВАҲИМТАР АЗ ФОСИЛА

Дубора мерасад ҳамон фурсати ваҳим,
ки фосилаи буданаш
Ба андозаи тик -тиқи сонияҳост.
Даҳшати сукуташ
Ҳамсони ҳамӯшии чисми падарбузургам,
ки рӯи синаҳо-ш мегиристаму намешунид.
Эй дӯст!
Бубин
Танҳой чӣ қадар бадмеҳр аст!
Вале ман ба ин бадмеҳрӣ муҳаббат дорам,
Зеро
Ҳамеша модарбузургам, ки солҳост рафтааст
Ва аз хоки ӯ сабзаҳо дамида
Мегуфт: «Духтарам!
душманонатро бо шакар куш...
бо шакар, ки шарангаш
ваҳимтар аз фосила аст!»

САЛОМ, ЭЙ ШАБ!

Имшаб осмон ситора надорад
Ва хонаи мо чароғ
Ва дубора хобҳо суроғи чашмҳо намеоянд,
Пушти панчара шабу сардӣ ҳамоғӯш аст.
Нафрати дахшатрезии ин оғӯшро,
Сағи вилгард бо алам аккос мезанад.
Ва ҳасрати гарморо парандаи айвони хонаам
ба худ мепечонад.

Писарам мегӯяд:
«Фаромӯш накунам,
Гунҷишкҳоро субҳ дона бояд дод».
Дареғи ӯ ба андозаи ашки кӯдаконааш буд!!!
Ростӣ чаро дер зи ҳам ёд мекунем?
Ва чаро
Ин зишттарин феълро
сабз мекунем дар сиришти хеш?
Акси чашмам, ки пушти шиша гирия
шамъро меларзонад.

Хомӯш аст...
Ва андешаам
дар тафаккури ин сардӣ, биёбон шудаву месӯзад!
Табассуми пушти хобҳои духтарам мегӯяд:
-Бояд
ашкро андар сари миҷгон маърифат кунем
ва алорағми сармо
дар боғчаҳои дил суфраи баҳорро густарем...
Пас туро низ
салом мегӯям,
Эй шаб, ки буданат
Бовари расидани бомдодро имон мебахшад!..

ДАР ШАҲРИ БЕГОНА

Дар ин шабҳо
моҳтоби осмони шаҳри бегона ба
оғӯши хеш ҳеч ситора надорад.
Хиёбонҳо- зебо, вале сарду берӯҳанд
Ва биноҳои ойинабанд дилҳоро намерабояд.
Гӯшҳои маро,
садои қоҳ-қоҳи духтари рус, ки зарфи холии
пивоно канор ҳаво медиҳад
ва зерӣ чодари демократия аз Худо пинҳон мешавад,
сахт меҳарошад.

Оҳ!..

Чӣ қадар ин ҷо ҳама чиз маснӯист.

Ҳатто нигоҳҳову муҳаббатҳо.

Худои ман!

Ман дар ин шаҳр

Фақат нақши пой зани тоҷикро,

ки хиёбонро ҷорӯб мезанад

Ва ба яғонагии Ту имон меоварад.

Ва субҳ

ба номи Ту рӯза мегирад

Бо муҳаббату ихлос мебӯсам!!!

РАДДИ ПОИ ҚАЛАМ

Бо ради пой қалам рафтам, ки дона-дона ҳарфро
пушти вожаҳо мечид,
ва дар зеҳни ман дубора ба дарду оҳ мепечид...
Оҳ, фақат дили ларзони қалам медонад.
Чӣ сон
Ман аз нолаҳои боди пушти панҷара, ки
рӯи шонаҳои дарахти себ
даҳшати танҳоиро мегиряд, метарсам!
Ва аз нигоҳи ғамини писарам,
ки бесадо «ку падарам?» мепурсад
Ва аз он хоҳиши духтарам, ки ҳар шому сахар мегӯяд:
«Ту ба ман ваъда бидеҳ, ки намемирӣ, модар!»
Метарсам,
Аммо...
- Ҷони модар, ман кучову ин ваъда кучо?
ҳама дар дасти Худост!
Ту ба ӯ шукр бигӯ, ки паноҳи мост.
Оҳ...
.. боз ҳам чӣ қадар,
Аз тарси духтарам метарсам.
Ин дардро сари буридаи қалам медонад
ва...
Рӯи саҳфа аз чашми намаш
Шеърӣ ғам мерезад.

*Хонаи дӯст кучост?
Сӯҳробӣ Сипеҳрӣ*

ХОНАИ ХУДО КУЧОСТ?
(Ба писарам Муҳаммадшариф)

Гарчи имшаб
Баҳор ситора мечинад
 бар сабади гул
Ва зулфони мачнунбедро, ки тоза баъди сардиҳо
 табассум кардан омӯхт,
Шона мезанад бод.
Ва кабӯтаронро субҳидам
Аз накхати баҳор чашмҳо ба ҳам намеоянд
Дили маро майли тапидан нест.
Ойнаҳоро шикастаанд
Умед сарди сарди сард аст.
Эй дӯст!
Пушти ин панчараҳо,
Нишони шодиро намебинӣ?
Офтоб кучост?
Ёдам мерасад,
Замоне модарам мегуфт:
-«Хуршед ҳам бар Худо сачда мекунад
Бубин!
Милюнҳо сол хабари вақти намоз мегӯяд
Ва ҳар сӯ, ки сараш бар замин ниҳод
Хонаи Худову қиблаи мо онҷост...

Худоро ба андозаи худаи дӯст бояд дошт»

Шукр бояд гуфт...

Ва писарам меояд

Табассуми хати лабаш

(ки дасти Худо кашидааст)

Паёми шодиро меғӯяд

Бигӯ, модар!

Хонаи Худо кучост?

МАРО БО ДАРАХТИ СЕБ НИКОҲ МАКУНЕД!

Дигар аз дарди ӯ намегӯям,
Агарчи ҷони ҷони ҷони ман аст.
Гар бар рӯи лавҳи санги дилаш
Номи ман нақш набаст.
Бидон!
Мушкил дар ранги қалами қисмати
бенишони ман аст
Ман аз сӯзу сози хеш чиро гӯям?
Ин алам дигар фақат азони ман аст!
Лек, баъд аз ин
Бори дигар хато хоҳам кард.
Хешро бо ёди ӯ никоҳ хоҳам кард
Баъд аз ин хомӯш хоҳам буд
Баъд аз ин хомӯш хоҳам мурд...
Ман арӯси шаҳи дардам
Баъди маргам
Маро бо дарахти себ никоҳ макунед!!!*

* Модарбузургам қисса мекард: ...ва зани танҳоро баъди маргаи фариштаҳо бо дарахти себи боғи хонааш никоҳ карданд, то дигар эҳсоси танҳой накунад.

ДАР ИСТГОҲИ ИНТИЗОРӢ

Дар истгоҳи интизориат
Чор шудем ману чашмонам.
Боз ҳам, омаданат
Намерасад ба фарёдам...
Ин субҳ аз нигоҳи рӯз мешармам
Худо накунад шунида бошад
Дар оғӯши шаб гуфта будам...
...чӣ қадар дӯстдоштанист!!!

ҲАСРАТИ НАБУДАНАТ

Танҳоиям

ҳасрати набуданатро мегиряд.

Ҳамчун

кӯдаки ширхорае, ки

Ҷӯро

хумори синаи модар гирифтааст.

Ва ҳеҷ

Ором намешавад.

ЯК БАҒАЛ ҲАСРАТ

Хаёлам, ки рӯи хонаам
Бо ёдат рақс мекунад
Туро бурданӣ нест
То шаҳри фаромушӣ,
ки пушти биёбони дард аст.
Ва боз
Хотиротат
Мемонад бо ман.
Як бағал ҳасратро ба оғӯш мекашам,
Кучой?
Садоятро
мешунавам
Пушти дари кулбаи орзуям.
Вале...
дубора
набуданат
Ханда мезанад ба ҳоли ман!

ХОТИРАҲОИ САБЗ

Садо мезанам туро
Зи кӯи хотираҳои сабз
Зи нағмаи сабзи ёдҳои хеш,
ки дар канори олуҷаи боғи хонаам пинҳон аст.
Чаро намешунавӣ
Биё, садо бизан маро.
Манеро, ки дар оғӯши ҳасратам.
Раҳо кун,
Садо кун!
Бо муҳаббат;
Бо садоқат,
Ошно бикун
Чароғро даргирон.
Дар ошӯни бечароғи ман...

ХАЁЛ

Барф мерезад...

Испеди испед...

Ин субҳ

замин бегуноҳ аст

Ва пирохани оҳарӣ дорад

Осмон бо муҳаббат донаҳои меҳр мекорад...

Бӯсаҳои барфӣ меорад

шоҳаҳои урёни дарахтонро.

Боми хонаам пур зи барф аст.

Шоҳаҳои себи ҳавлиам низ барфист,

Вале

Ёдҳоям

афсӯс испед нест дар хаёли рӯи ту...

Барф мерезд...

Испеди испед...

Ҳанӯз...

Рӯи роҳи интизориям...

Нақши пой ту нест!!!

БОВАРИ ФАРДО

Эй дӯст!

Бовар бикун

Муҳаббатро, ҳақиқатро, садоқатро, ки боварат

Равон бахшад нимаҷонашро

Дигар мағӯ!

Муҳаббат мурдааст,

ҳақиқатро муайян мекунад вазни ҳамёнат

Дигар мағӯ!

Садоқатро намебинам,

Эй дӯст!

Бояд даст бигирем,

бо муҳаббат садоқатро

Боз оварем бар ошён!

Эй дӯст!

Қалбҳо бе муҳаббат хушк мешавад

Сабз бояд кард

Садоқатро...

Боварат кучост?

Биё, бовар кун ҳақиқатро,

То аз бемехрии ману ту намирад.

Биё, бовар бикун маро,

Биё, то бовар кунам туро!!!

ШАҲРИ ХОЛӢ

Хаёлам

Тамоми шаҳр холист

Агар

Дар ман набошад ёдхоят,

Агар бо ман набошад чашмхоят.

Эй чони ман,

Ишкро то сафедиҳо бубар!

Қалбхоро то муҳаббатҳо расон!

Фурсате бозову

бо ман бимон

бо ман бимон

бо ман бимон!!!

Лек...

Лек ҳанӯз....

... кӯчаҳои шаҳр холист

Ҳанӯз

Марҳабо -духтари ҳамсоя асо дар бағал дорад

Ҳанӯз хонаҳомон сард

Ҳанӯз...

Дар ин сармои даймоҳ

Ташнаи дидори хуршед

Як қадаҳ интизории доғ пеши бар дорем

Ҳанӯз...

... бе туям

.... шаҳр холист!

Бигӯ, эй чони чон!

Ин шаҳрҳои тикӣ аз муҳаббат

Кай чароғон мешавад?

Кай ту меоиву

мушкил осон мешавад!!!

КОШ ТУ ОИВУ ОҲ ШАРМАД...

Дарюзагии маро бубин дар кӯи ишк
Дастикифурӯшам ғами туро
Дасткӯтоҳам,
Дастхоли,
Дастсӯз аст...

... орзуҳоям,
ту намебинӣ,

Вале

Намегирам.

Дигар

Танҳой ашк меразад ба ҳоли ман

Бояд

ҳасрату дардро,

Бо як пиёла афсӯс фурӯ барам.

Бояд

Рӯшании фардоро

Дар кӯи ноумедӣ

Пайдо кунам.

Ва муҳаббати пурсӯзи худро

Дар синаҳои сарди ту ҷо кунам.

Бо ин дуо

бояд Худо, Худо, Худо гӯям.

Кош,

ишк ояду оҳ шармад!..

ҲАНӢЗ

Ман зиндагиро
дар баробари мусичае, ки ку-ку-гӯён
рӯи дарахти себи бари хонаам лона месозад
Намедонам,
ханӢз маънии ҳастиву маргро
дар қаламрави андешаҳои кӯчаку мармузам
тафаккур накардаам

ҲанӢз
Ба қавли модари Худотарсам
«Ҳавлӣ»-ро «ҳалво» мешунавам!
Шояд...
На... на...

Яқин аст.

Зиндагиро наметиносам
Маънии омадану рафтанро
Дар вучуди ҷавону саркашам
Сабз накардаам
Ва ҳақиқатро, ки
ҳастӣ ба нестӣ мебарад
ва нестӣ ҷовидона ҳаст мешавад,
бовар накардаам.
Пас, то ханӢз
ҳеҷ касам!

ЧОМИ БЌСА

Майи ишқро аз чоми бЌсаҳои ман бинЌш

Ва маст шав

андаруни хотираҳои сабзи сабзи ман!!!

Дар чЌйбори орзуҳо

шароби муҳаббат лабрез аст.

Як каф бигиру

хешро дар ду олам фаромЌш кун,

НЌш кун!!!

РҶШАНТАРИН ҲАДИС

Дигар барои ту
Як китоби хондаам
Ва шеъре, ки аз бар шуда.
Афсӯс...
Аз ҳар вожаам
Рӯшантарин ҳадиси дӯстдоштанро,
Ки дар варақи нигоҳ
 навишта буд,
Наомӯхтай!!

МАРО БУБАХШ

(Илҳом аз шеъри «Маро бубахш»-и Аъзами Хучаста)

Ман борҳо даричаи хаёлро боз гузоштаам
Савори боли маҳ
Ҳамсафари ситораҳо
Ба кӯи ишқ расидаам.
Зи пушти панчара ба як нигоҳ
Туро зи ту рабудам.
Ба чурми он, ки дил зи ман бибурд,
Ба чурми он, ки ҳеч вақт
аз он ман набуд,
Туро гирифта бо худам
Ва дасти ёди ту ба дасти орзу супурдам.
Бубахш, ки ман туро
Фақат аз он худ шумурдам.
Ва дар дарси ошиқӣ
Ду ҷамъи номро
Баробар аст ба ишқ гуфтаам.
Ва баъди мактаби дилам
бағалкунон
ба шаҳри шеър бурдам
Ғазал- ғазал баҳонаро,
таронаву фасонаро
Нишонаи муҳаббати ягонаро,
Даруни дафтари дилат
ситоравожаҳо бичидам!

Маро бубахш
дар ин шабон
Дарахти себи буданат канори чӯи хонаам нишондаам.
Шикояти набуданат,
Ба даргахи Худо расондаам.
Пас он
бо оби дидаам вузӯ гирифтаву
Барои ту,
ба зери ин дарахт
Намози шукр хондаам!!!

ЭЙ ШЕЪРИ ТАР

Шахри рӯъёи маро оташ заданд
Шахриёр коре накард ...
Эй дӯст,
ту бубин хароботи маро
чӣ қадар ради пой ғам дорад.
Осмони сонияҳо
фақат тафаккури фосиларо меборад.
Хой, Сипехрӣ!!!
Кучой, то бигӯям,
ин кӯчаи танҳои мо мағас ҳам надорад
Хоҳиши рӯшноӣ кучо?
Гунчишки орзуҳо кӯчақтарин чанорро надидааст,
Сабзаҳо хушидааст.
Гулҳо хушидааст.
Ҳама чӣ хушидааст.
Ва
Обшори хандаҳо дар ҷӯйбори лабҳо низ.
Шеър, эй шеъри тар
Оғӯш кушо,
Оғӯши ту мисли оғӯши бачагиам.
Мисли оғӯши модарбузургам,
ки он замон пинҳонӣ намоз меҳонд
ва бовари маро сураи Ихлос меғуфт
Ширин аст.
Эй шеър,
ичоза деҳ дар ту паноҳ барам!!!

ФАРОСҶИ ЁДҲО

«Delete» макун ишқи маро дар компутари дилат

Фосила ҳаст

Марг сукут гирифта...

Ишқро бурданӣ нест.

Ту фақат рақам бизан

Шумори телефони хотираҳоро бигир!

Занг бизан.

Холигиҳои набуданатро

Дар фаросӣ ёдҳо,

Бо ҳасрати ман

Лабрез кун.

Имшаб дафъаи беинтиҳост, ки

ишқ сукут гирифта

Туро

Бурданӣ нест.

Эҳсос мекунам, мерӯй дубора

Ва медаврамат...

Вале решаат ба шарёнам пайвасту

Месабзӣ...

Оҳ, чӣ дарде...

Мемирам...

Ваҳ, чӣ бахте!

Намедонам, фурсат ҳаст?

То бигӯям

Аз роёнаи дилат

пок макун,

МАРО!!!

ҒАРИБОН

Ғарибони дур аз ватанро
Ҳар субҳгоҳон
Модарон сари чонамозашон
Дуо кунанду гӯянд:
-«Ай Худои бузург, дар паноҳат
гир мусофирбачаамро».
Ғарибони дур аз ватанро
Бо ин дуо Худои мо посбон асту
нигаҳбон ва
пуштибон!
Ва
ғарибон
он сӯ...
...Намози шукр мехонанд!!!

БАРОИ НАМОЗИ ОМАДАНАТ

Агарчи дона-дона мухаббататро
Ман ба риштаи вафо
Чун тасбеҳи ихлос мечинам,
Ва
 саломи хуршедро бо номи ту
 ... алайк мегӯям,
Ва ҳар варақи садоқатро
Саҳфа-саҳфа
 Ранги сидқ мебахшам.
Ва танҳоиро вузӯ мегирам
Барои намози омаданат,
Вале...
Ҳанӯз ҳам
Ту кофари ишқи манӣ!

ХОБИ БЕДОРӢ

Ман аз ин чамбияте, ки варо
Сар то ба по деви дурӯғ бурдааст фурӯ
Умеде доштам ҳанӯз,
Вале...
Дар ваҳшатангезтарин хоби бедорӣ
Тафаккур мекунам дигар
Ман аз ин издиҳоми манқурт безорам!!!

АФСҶС

Ман аз ин чамъияти хобида
Умеде доштам!
Лек афсӯс,
Мардумон фуру рафта ба мурдоби дурангию риё,
Олудаи ҳирсанду
набинанд ба чуз хеш касе.
Ҳарфҳо пучу дурӯғ,
Шаҳр орои зи фуруғ,
Отифа мурдаст, бубин!
Ҳеч чашм ба чашме нигарон нест.

Касе аз он тарафи панҷараи боварҳо
Дили манро ба тамошои тулӯи Хуршед
Ва ба сарманзили умед намехонад, оҳ!
Ваҳшатаңгезтарин рӯёҳост
Зиндагӣ дар бари ин бедардон!

СУОЛИ БЕЧАВОБ
(Ба рӯхи поки кӯдакони Фластин)

Зи номи модарони кулли дунё
Бароят илтиҷо дорам,
Худоё
Амон деҳ бегунаҳ
тифли Фаластинро!

Намегӯям гуноҳи кист, аммо
Ту, эй тифли Фаластин, бахш моро!
Нигоҳи охиринат боз монда,
миёни хоку хун оғуштай ту
Ту меҳохӣ, ки донӣ шояд охир
Гуноҳат чист, бо ин бегуноҳӣ
Саволи охиринат бечавоб аст!
Дилам бишкаставу ғарқ бар хун аст.

Кучо пинҳон кунам чашмони худро
Набинам то ҳазорон марги кӯдак
Набинам модари оғуштахунро,
Валекин чашми дилро боз карда,
Худоё, аз ту меҳоҳам мададро,
Амон деҳ бегуноҳони Фаластинро!

БОҒУ ДОҒ

Гӯянд, ки
аз одами нек боғ бимонад.
В-аз одами бад доғ!
Аз ту боғ ҳам дорам
доғ ҳам...
Бигӯ
туро кӣ бигӯям?!

САЛОМ

Салом Танҳой
Ман Фурӯғ нестам*, ки
 утокро барои ту таслим кунам
Лутфан баро!
Ман хушбахтӣ меҳоҳам!

* Салом, эй гаробати танҳой
 утокро ба ту таслим мекунам
 (Фурӯғ)

Дили девонаи маро
Ба дори Мансури Ҳаллоҷ дарбандед,
ки берун мениҳад аз ҳад пой хеш
намедонад баҳои хеш,
 кучо сӯзад барои хеш...

Дили девонаи маро
ба чоҳи Бобил андозед,
ба сеҳри ишқ мафтун шуд,
ба лабханди нигоҳи ёр афсун шуд,
Зи ҳадди сабр берун шуд.

Дили девонай маро
 зи дасти орзу гиред,
 Ва ба замини сахт бигзоред,
 ки чашмаш во шавад, бинад!!!
 Ҳар он чи ҳаст дар дунё
 Дурӯғ аст!

МУҶАССАМАИ ДАРД

*Ба руҳи поки Ҳувайдо кӯдаки муҳочери тоҷик,
ки дар Русия кушта шуд*

Ҳувайдо -духтарам,
(ичозат деҳ, чунин номат барам)
Эй ки меравӣ сӯи Худо
Бар он Холиқи якто
Шикоят бар зи номи модарҳо,
ки фарзанди моро
куштанаш расм гашта дар дунё...
Ҳувайдо -духтарам!
Чӣ қадар нигоҳи ту шабеҳи нигоҳи духтари ман аст...
Пок, самимӣ
Аслан, чуз кӯдакон ҳеҷ покие дар ин
сайёраи касиф намонда.
Аммо палидон
ба ин покӣ даст меёзем.
Чӣ қадар ҳасуду пурниёзем.
Ҳувайдо -духтарам!
Эй мучассамаи бузурги дардҳои миллат
Бубахш, ки туро муҳочир зодем, муҳочир куштем!
Ҳувайдо -духтарам!
Эй ғаришта дар бихишти Худо
Бубахш моро!

ДУХТАРИ ДАРЁ

(Барои духтари нозанинам Суман)

Ту аз табори хуршедӣ,
Ман ҳам табори танҳой.
Агарчи мегузарад дафтари умрам
Саҳфа-саҳфа ба раҳпой.

Агарчи ҳосили қисмат
Фақат дарду чудоихост
Ва бошад зиндагӣ мушкил
Дар ин ҳастии пурғавғо
Худоро шукр мегӯям

туро дорам, азизи ман!

Маро милоди дигар дод
Худои меҳрубони ман
Ҳамон рӯзе, ки ишқатро даруни синаам бинҳод.
Ҳамон рӯзе, ки оғӯшат

маро то шаҳри рӯйё бурд.

Ва дасти кӯчакат дилро

ба дасти орзу биспурд.

Ало, эй духтари дарё,
Ало, эй лоиқи фардо!
Барои ман, хама дунё!
Суманчон содрӯзатро,
Ки бошад содрӯзи бахт,

ки бошад содрӯзи ишқ,

ки бошад содрӯзи ман

Муборақбод мегӯям!!!

ТАНИШИ ВОЖАҲО

(аз чакидаҳои кӯтоҳ)

Чашмони ту
Ҳеч гоҳе
зери поятро надидаанд.
Ҳанӯз резапораҳои диламро
барначидӣ...

* * *

Бе гули ёди ту
сабади боғи дилам холист,
Биёву дар ман шукуфон шав....

* * *

Дар ин шабҳо,
ки ашки танҳоиро
Ба ҷуз Худо касе надидааст.
Ману дил мондем зери борон
Туву як канор беҳабарӣ
Чаро хушкеду
ором?!

* * *

Имшаб хостам
Гули ёди туро дар сабади орзу,
ки ба боғи дилам
зери ниҳоли умед
Дар холи пар-пар шудан буд
Шукуфо кунам.
Наёмадӣ!

* * *

Пироҳани даридаи набуданатро
бо сӯзани интизор дарбех занам....
То биёӣ ва
буданро
бо нақши нигоҳ
гулдӯзӣ кунӣ!!!

* * *

Дар пой пилаҳои шеърӣ ман нишин,
Дар ин роҳ олами розҳо бичӯ,
Бубин!

Дар ин сарзамин
Ҳар ҳарфи вожаҳо
ошиқ ба номи туст!

* * *

Жӯлидаам дар васвасаи иҷтимоъ,
Лек
Миёни ҳасту нест
Ва гирудор
Ту дар ман!
Зеро
Фурсати бе ту буданро ...
.... наметавон тасаввур кард!

* * *

Дарди ишкро
Дар шаби танҳой
 лолой мегӯям,
Намехобад
Ман
модари ғамҳои ишқам,
фарзандам лаҳза ба лаҳза бузург мешавад
 ва ханӯз ...
 ... падар надорад!
Ман- Марям!

* * *

Борон тамоми шаб аст, ки меборад
Интизориро гуфтам:
 -бихоб, ӯ намеояд.

* * *

Субҳ пеши пой Хуршедро
Бо нигоҳи чашмони интизор чорӯб мезанам,
Қатраҳои ашки мижгонамро
 дар қатори шабнами гул,
 ки бо баҳонаи шамидани атраш
 оғӯш мекашам ...
 пинҳон мекунам.

* * *

Маҳтоб шармид,
аз чашми интизорам
Ва хешро
Ба тори шафак
ба дор кашид.
Нашармидӣ...

* * *

Чавониям ором аз кӯчаҳои умрам мегузарад
Қаҳрӣ бо ман...
...меравад аз барам.
Ба дунболаш мегӯям
Бубахш...
...Намешунавад!!!

* * *

Биё,
То шабе
Танҳои ғами васли маро,
Дар вучуди сиёҳаш
Сабз кунад.
Давлати дидори маро бинад
Аз алам, рашк кунад,
мирад...

* * *

Шаб...
Канори бистари сардӣ
Зани танҳо
Ба ҷои меҳрубонӣ...
... тарс меояд!

* * *

Аз дили ман то дили ту
Издихоми оҳ аст
Рӯзе
Алайҳи «Оҳ» инфичор хоҳам кард!

* * *

Ногаҳон
Панҷараҳо боз шуданд,
Аммо
 кабӯтари дилам дигар пар надошт
Чун дер кардаву
 касе бори ғамаш барнадошт!

* * *

Вақти рафтанат
Гуруб дар мазори рӯз фотеҳа меҳонд
Ва ман ба ҷавонмаргии васл азодор будам.
Ҳаҷрат хабари шуме дод
Обистани ашк шуданд чашмонам.

* * *

Нигоҳат
Доя шуд тавлиди ишқро
дар дидаҳои ман.
Салом, эй азиз,
ки чашмонат гаҳвораи нинист!

* * *

Гули гулдон, ки
Дар ҳасрати боғи табассуми ман
Рӯи тоқи утоқи сард хушқид
Туро ...
Ва шояд маро
Намебахшад....

* * *

Ҳасрати набудани баргро
Ба шоҳаҳои урён
дарахти бодоми боғчаамон
Шаб бо барфи зимистон пӯшонд.
Субҳ...
Хуршед гиряи фосилаҳоро аз гунаҳои барф
то ба пой решаҳо бурд...
Баҳорон ...
Ин алам дубора сабз хоҳад шуд.

* * *

Аз канори боғчаи ҳамсоя
Кӯчаҳои хотиротамро пиёда мегаштам.
Дареғи олуҷаҳои ёдат, ки
хушкидаанд...

* * *

Гар дар ибтидо
интиҳоро намебинӣ...
Фаромӯш макун!
Ту ҳаққи интиҳоби роҳро дорӣ!

* * *

Ҳарф надорам
Достони чашмони маро бихон...
...Метавонӣ?

* * *

Марги шабнам чӣ зебост
Дар оғӯши ёр
Бо тулӯи хуршед!!!

* * *

Гарчи укёнуси чашмонам
дахшати як тӯфон гирия дорад
Ва биёбони дилам ташнаи борон.
Бубин!...
Ба қисматам қасд мекунам.
...Намегириям!

* * *

Вақте
дар ёлаҳои андӯҳи ман
Лолаҳои бовари набудани ту мешукуфад
Ва барг-баргаш
ояти танҳоиро хифз мекунад,
Аз хазон фикр мекунам
Чӣ қадар зебост...

* * *

Эй шом, ки саропои вучудат
Даҳшати омадани торикиро
ҳамеша интизор аст.
Дар оғӯши танҳой
Ман
чӣ қадар шабеҳи туам...

* * *

Имшаб
Орзуҳои маро
Соияи андӯҳи набуданат
Дар шохаи дарахти хурмои боғи бобоям,
ки имсола ҳеч ҳосил надошт
Ба дор кашид.

* * *

Худои ман!
Ман муҳаббати туро,
Вақте ҳанӯз кӯчак будам
Бо як сирри модарбузургам, ки
замони шӯро, пинҳонӣ намоз меҳонд
Ва таъкид мекард бар касе нагӯям
Андаруни худам
сабз кардаам!

* * *

Дард
Тасвири беинтиҳои тирукамон аст
Дар осмони сурхи дилам,
ки ҳафт ранги сияҳ дорад.

* * *

Канори боғчаи дил
Ҷӯйбори шодиҳои мо
Яҳ баста.
Мурғи обии умедро, ки мурданист,
Кучо барам?
Муҳаббат,
Эй бовари хуршедӣ,
Биё,
То пой шодиро зи дасти ин ҳама сардиҳо,
чудо кунем

Ва аз қафаси сина
чуғзи ғам раҳо кунем!

* * *

Дар хиёбони шаҳри мо
Ҳар санги зери по
Мешиносанд ҳаёли туро,
Ки дар зеҳни ман
Чархофалак аст кӯдаки ишқамро.

* * *

Дирӯз рафт
Фардо наёмада ҳанӯз,
Имрӯзро чӣ қадар дӯст медорам!

* * *

Сонияҳо
Ман қаҳриям бо шумо,
Чаро дер мекунед?!
Омаданаширо...

* * *

Ман аз шӯру шари
издиҳоми гунги дард метарсам,
Ки дар майдони дил
Гирдиҳамой мекунад ҳар дам!

* * *

Бар ғами хӯрда
андоз наменпурсанд
Шукр...
В-ар на муфлистарин
ошиқи олам будем!

* * *

Гирдоби дард
Нашканад як шоҳаи имони ман
Сабзи сабзи сабз
интизори ту мемонам!

* * *

Модарбузургам
Ҳамеша ба ваъдааш вафо мекард.
Гуфта буд:
«Ғам махӯр, то баҳор
хуб хоҳам шуд,
Сабзи сабзи хуррам!»
Ба баҳор нарасид...
аммо...
Сабз мешавад.

ЛОЛАБАРГИ ЯК ТАБАССУМ

(аз дафтари ғазал)

* * *

Ҳеч кас чуз модарам, баъди Худо,
Меҳрубонтар нест дар дорулфано.
Ҳарчиро оғозу анҷом аст, лек
Меҳри модарро набошад интиҳо.
Ҳастии ман, ҷумла тору пуди ман,
Аз дурахши чашми модар пурчило.
Шукр гӯям давлатамро- модарам
Файз бахшад бо кафи пур аз дуо.
Хоки пояшро бибӯсам, заррае
Қарзи фарзандӣ намегардад адо.
Дар ибодат модарам аз баҳри худ,
Ҳеч чизеро нахоҳад аз қазо.
Баҳри фарзандони дилбандаш мудом,
Ӯ Худо гӯяд, Худо гӯяд, Худо.
Эй Худоям, модарамро хифз кун,
Илтиҷо, сад илтиҷо, сад илтиҷо.

* * *

Падар, эй офтоби хонадони мо,
Ту ҳастӣ беҳтарин марде дар ин дунё.
Садоқат дар вучудат сабз медорӣ,
Ватан дорад ба чашмонат муҳаббатҳо.
Ба Яздоном ҳазорон шукр мегӯям,
Ту ҳастӣ давлатам имрӯз, ҳам фардо.
Худоро дӯстдорӣ, меҳрубониرو,
Даруни синаи ман кардаӣ ту чо!
Яқин ҳарфат шиорам шуд, ки мегӯӣ:
- Бихон, Одам бишав, эй духтари додо!
Зи дуриҳо Сурайё шеър месозад,
Муҳаббатномаи саршори ишқашро.
Басо бо шаст омад шасти милодаш,
Бибахшо шасти дигар умр, ё Мавло!

* * *

Муҳаббатрез чашмони падарро дӯст медорам,
Нигоҳи гарму рахшони падарро дӯст медорам.
-Ба неъмат мефизояд шукр,- гуфтанҳо барои мо,
Насихат дар сари хони падарро дӯст медорам.
«-Худоям дар паноҳаш чо диҳад, ҳар чо кадам монӣ»,
Дуоҳои ниғаҳбони падарро дӯст медорам.
Фақат дар ошёни ӯ ниҳон оромиши дунё,
Ғуборолуда айвони падарро дӯст медорам.
Ба гоҳи омадан пешаш, бағалоғӯш бикшода
Суханҳояш: «Биё чони падар»-ро дӯст медорам.
Сурайё духтарам шоир,- намеғӯяд ба ҳар маҳфил,
Ман аммо фаҳри пинҳони падарро дӯст медорам.

* * *

Эй ки мегӯй ба нозат ҷони моро душманӣ,
Ноз-нозон дил рабуда, бо таманно куштанӣ?
Даст ёзонда ба дил осон рабуданҳо чаро?
Тарс дорам бетараҳхум қалби зорам бишканӣ.
Ин чӣ ҳарфе, беш аз ин тухмат магар бошад раво?
Қасди ҷонатро бикардам? Кай? Кучо дидӣ? Кани?
Мор ҳам аз хона берун мешавад бо ҳарфи хуб,
Пас бигӯ, ҷон, кай ту бар мо ҳарфи ширин мезанӣ?
Эътирозатро надорад ин дили мо эътироф,
Эҳтиёго! Чашми мастам беш аз ин нозиданӣ.
Шери майдонӣ, бале! Ин қиссаро инкор не,
Лек медонӣ, ки роми оҳуи чашми манӣ?

* * *

Омадӣ, дилро ба дардат ошно кардӣ,
Набзи ёдамро ба ёдат мубтало кардӣ.
Омадӣ, гулранг кардӣ ҳар табассумро,
Бо нигоҳе, шӯри машҳарро ба по кардӣ.
Омадӣ, аз ишқ гуфтӣ, боварат кардам,
«Содалавҳе», - гуфта зери лаб нидо кардӣ!
Бо садоқат садқа гаштам, лек аз чи боз,
Дар миёни мо хиёнатро ту чо кардӣ?
Фикр кардӣ чон диҳем вақте шикастиям?
Нашканад алмос, аммо! Ту хато кардӣ!
Кистам ман, к-аз Худо бар ту чазо хоҳам,
Ў худаш доност, медонад чиҳо кардӣ!

* * *

Он ёр бароям гуфт: инқадр парисой?
Чашмони ту моро кушт бо ин ҳама шаҳлоӣ.
Гуфто, ки туро лабханд бар кунчи лабон зебад,
Омӯхт кадом устод ин шеваи раъноӣ?
Бад-бад ниғаҳат, эй шӯх, гуп-гуп бизанад дил,
Бо қаҳру итоби хеш пурнозу таманноӣ.
Садбори дигар гуфто: Хушрӯи ҷаҳони ман,
Дар маснади шоҳаншоҳ, дар ноз ту яктоӣ.
Бовар бикунам ин ҳарф? Эӣ дӯст, бигӯ бар ман.
Гӯяд ҳамадам дилдор аз ишқ, зи шайдоӣ.
Ногуфта намонад боз, к-ин ошиқи худбовар,
Оҳиста ба гӯшам гуфт: Эӣ ёр, ту аз мой!

* * *

Эй, ки ишқат хирмани умри маро бар бод дод,
Ихтиёр аз мо гирифту ошиқиро ёд дод.
Хайратам афзуни афзун, к-он ниғаҳ бо ин далел,
Соҳибии мулки дилро як бағал аснод дод.
Банди доми абрувонаш, қоилам ман, то ҳанӯз
Бар фиреби оҳуи чашмон, ки он сайёд дод.
Лаб фурӯ банд, эй дилам, хомӯш, ҳарфе ҳам мағӯ,
Бо ситамҳо, к-он алиф аз қомати шамшод дод.
Чаври ҳаҷраш метавон сад қиссаи игроқ кард,
Сода гӯям, вой аз дарди чудой, дод-дод.
Ман чӣ мекардам ғаматро, гар набудӣ ин қалам?
Баҳри таскини алам илҳомро иршод дод.
Бори дигар дарди пинҳони Сурайё шуд ғазал,
Шукр мегӯям Худоро шаммаи эҷод дод.

* * *

Он ёри худбовар чаро парво надорад аз ракиб?
Ў сахт бовар мекунад, ё рашки пинҳон? Ин, ачиб!
Ҳар гаҳ хуморӣ гар шавам бар ёди чашми қаҳвай,
Финҷони пур аз хотирам танҳоиро гардад ҳабиб.
Аз ёру бемехрии ў дигар чӣ ҳочат шикваро,
Моро фалак баҳте надод аз рӯзи аввал бар насиб.
Қамчин занад ҳаҷраш чаро бемехр дасти отифа?
Бори ғами ишқаш кашам як умр, чун Исо салиб.
Омода шав таслибро бар дори ин мӯйи дароз,
Занҷирбанди зулфи мо бар гарданат омад қариб!
Сабру таҳаммул пешаам, ишқат бувад андешаам,
Донӣ, Сурайё, ҳеҷ гаҳ з-ин раҳ намегардад ақиб!

* * *

Вақте ки ёдат мекунам, равшан шавад дунё, ачаб,
Шаҳдухтари афсонае дар ман шавад пайдо, ачаб.
Аспи сафеди ёри ман дар банди ёлаш орзу,
Шаҳзода ҳам бар мулки дил ҳозир шавад зебо, ачаб.
Афсонасозам кардаӣ, ишқат чунуни умри ман,
Бо ин ҳақиқат дар дилам пайдо шавад рӯё, ачаб.
Ширин зи баски ёди ту фарҳодҳиммат фикри ман,
Маҷнунсифат бар ишқи дил қоил шавад Лайло, ачаб.
Аз сеҳри чашмони сияҳ бисёр гуфтам шеърҳо,
Бо як нигаҳ ҳар кас чаро мафтун шавад бар мо? Ачаб!
Пинҳон чӣ ҳоҷат карданаш пайдост бар ту, эй рақиб,
Дар ёдҳо нақши ҳаёли ӯ шавад гӯё, ачаб.
Рангинкамони меҳри мо дар осмони шавқҳо,
Бо ҳафт ранги орзу шайдо шавад ўро, ачаб!

* * *

Гуфто: - Диламро бурдиву акнун чӣ кораш мекунӣ?
Эй шӯхчашми саркашам, тарсам, ки хораш мекунӣ.
Гуфтам ба ӯ: Кори ту чӣ? Ин аст расми дилбарӣ,
Омода шав, навбат расад, чоне нисораш мекунӣ!
Мурғи дилам банди ту шуд, – гуфто чӣ хочат домро?
Бо донаи холи лабат ҳар дам шикораш мекунӣ.
Гуфтам: Намедонӣ магар қонуни ҷангал, расми ишқ,
Ақлу хирад бар зӯрдил хидматгузораш мекунӣ.
Дар пеши дузди бо ҳунар дорои молаш муттаҳам,
Гуфто, ки айбат бар дилам осон чӣ борааш мекунӣ!
Гуфтам: - Хаёли рӯи ту бар ин гунаҳ бошад далел,
Ин айб ҳам бар гарданааш охир хуморааш мекунӣ.
Донӣ чаро дил бо ситам қасде ба ҷонат кардааст?
Бо ваъдаи рӯзи вафо бас интизорааш мекунӣ.
Гуфто: - Сурайё ҳам магар ошиқкуширо пеша кард?
Гуфтам: - Қалам кам оварад вақте шуморааш мекунӣ.

* * *

Лолабарги як табассум дар лабони мо шукуфт,
Ёр гуфто: - Садқааш гардам, чӣ сон зебо шукуфт.
Ҳасрати гулбӯсаҳо аз он лабони шахдбор,
Доғ-доғи лоларангаш дар дили шайдо шукуфт.
Гуфтамаш: - Берун зи сар кун ин хаёли хомро,
Ханда зад: - Қурбони нозат, к-ин таманноро шукуфт.
Феъли ранчидан надорам дар қиболи қаҳри ту,
Нағз донам, к-аз азал ин хор бар гулҳо шукуфт.
Гуфтамаш: Ин хори ғам бар ҳони ҳонат мехалад,
Гуфт: - 3-ин гап ғунча- ғунча шавқи мо боло шукуфт.
Гар Сурайё ноз-нозон ишваҳоро беш кард,
Ранг-ранги гулбуни бахти шумо, ҳаққо шукуфт!

* * *

Аз тилисми чашми бодомӣ,
Беҳабар мондӣ, ки дар домӣ.
Оташи сӯзони ҳаҷри ёр
Сӯхтат азбаски ту хомӣ.
Як табассум кун, ки сабзидаст
Хандагулбарги намошомӣ.
Маст хоҳад кард гуфторам,
Чун шароби чоми Хайёмӣ.
Беқарору мезанад кум-кум
Дил ба сина кафтари бомӣ.
Шухра шуд дар шаҳр номи мо,
Бахти ҳар кас нест бадномӣ.
Бо дили лабреси ишқу меҳр,
Эй Сурайё, зеби айёмӣ!

* * *

Рустами сад достонам, қаҳрамони ман падар,
Ҳамдаме бар чони чонам, меҳрубони ман падар.
- «Нури чашмам, моҳрӯи ман», - бигӯй доимо,
Худ чароғи хонадонам, осмони ман падар.
Ранги дунёи маро чун шохдухтар сохтӣ,
Эй муҳаббатсоз султонам, ҷаҳони ман падар.
Дар талоши бахти мо испед шуд мӯи ту ҳам,
Эй бақои ошёнам, пуштибони ман падар.
Ростӣ бар қадри ин ранҷу садоқатҳои ту,
Чун расидан метавонам, ормони ман, Падар?!

* * *

Эй дили ман, дард мебахшӣ мудом,
Хуш наёмад аз гуноҳонам кадом?
Ту шудӣ ошиқ напурсида зи ақл,
Бас шикоят аз ғами ӯ бардавом.
Сӯхтӣ аз оташи ҳаҷраш, вале
Бовари дидорро, андеша хом.
Ман, ки гуфтам, бас бикун девонагӣ,
Ту хато дидӣ магар дар ин калом?
Он чӣ бо ман кардаӣ аз шавқи ишқ,
Ман кучо гуфтам миёни хосу ом?
Бар диёри дарду танҳоиву ғам,
Кард бо айбат Сурайё сабти ном.
Гуфта будам сахт бошад дарди ишқ,
Гуфтаи ман шуд-ку,-эӣ дил, Ассалом!

* * *

Дар андӯхи сукути чашмҳои мо,
Надидӣ ғуссаборони ғами дилро.
Надидӣ як ҷаҳон андӯх маскун аст,
Дар ин лабханд, агарчанде бувад зебо.
Надидӣ сабз андар сабз меҳушқад,
Ба танҳои ниҳоли қомати раъно,
Ба як рӯзе ӯ ҳазорон бор мемирад,
Кучо донӣ, ту дунёи зани танҳо.
Ба дил исёну афғоне, ки пинҳон аст,
Накардӣ аз ҳамӯшиҳои мо пайдо.
Надидӣ кӯхи дарди шонаҳои зан,
Ки талқон мекунад ӯ бо сари боло.
Ба мардиҳои зан бовар бикун, к-ӯро
Худо берун зи ту оварда, эй мардо!

* * *

Чун хаёлат аз дилам равшан гузашт,
Дар замирам теғ аз ҷавшан гузашт.
Аз гули рӯям чӣ гӯям бо ҷафо,
Фурсати таърифи ин савсан гузашт.
Косаи давре нашуд бар мо насиб,
Гар расад навбат ба мову ман гузашт.
Ҳеч кас моро нафаҳмиду вале
Умри ҷони мо ба фаҳмидан гузашт.
Шиква кам кун, эй Сурайё, ин замон
Бори мардӣ ҳам ба дӯши зан гузашт

* * *

Бурданд ба яғмо дили девонаи моро,
Дурдона бувад, лек чӣ парвост шуморо?
Тарсам, ки ҳамон дузд шавад сер зи ҷонаш,
Аз таҷриба гӯем, зи бас дида ҷафоро.
Аз шафқаташ уммед ту баргир, надонӣ!
Кай лутф намудааст шаханшоҳ гадоро?!
Бар ақл кунун панча мазан, ҳеч надонӣ?
Як бор гузорад ба хато кӯр асоро.
Бо ин ҳама девона буданҳо-ш дили мо,
Як умр ниғаҳдор бувад сидқу вафоро.
Бар он ки рабудӣ дили шӯридаи шоир,
Яғмогари хушбахт, бигӯ,- шукр Худоро!

* * *

Як табассум гунча гул кард аз лабони ёри мо,
Ў магар дорад ҳавас бар гулшани дидори мо?
Гар ниҳодӣ пой бар мулки дилам инро бидон,
Аз ҷунуну фитнааш огоҳ кардан, кори мо.
Чун фусун бошад ниҳон дар чашмҳои дилбарон,
Ними мову камтар ишва мекунад афғори мо.
Бар қатори кокулон мафтун шудӣ? Хушёр бош,
Чун ба куштан қодир аст ин ҳалқа андар дори мо.
Лаҳзае андар гулистони муҳаббат хуш бувад,
Эй басо хоре расад андар пайи гулзори мо.
Вориси Лайло чу ҳастам, ҷабри ишқам бештар,
Баъд аз ин ҳам боз меҳодӣ шавӣ дилдори мо?!
Вожаҳои кухна дорад ин ҳама байту ғазал?
Суннат андар кухнагӣ нав мекунад гуфтори мо!

* * *

Имшаб ғазал наомад, танҳо гузошт манро,
З-ин ғам ба шишаи дил бингар шикан-шиканро.
Сулҳе надорад охир аз дард бо равонам,
Акнун кучо бигӯям ин ҷанги ҷону танро.
Аз сӯзи устухонам сад най, ки нола дорад,
Бо гиря тарк созад ашкам, бубин, ватанро!
Аз ишқ месарояд сад қарн булбулу лек
Парво набошад асло он лолаи чаманро.
Мо, ки зи насли Ширин меросбурдагонем,
Қимат ҳанӯз боло дурдонаи зақанро
Номардиго бигӯед, мардӣ зи мо биомӯз,
Қоил ҳамекунанд гаҳ мардӣ, ки ҳаст занро.
Аҳсант бар дили мо, к-андар таҳочуми дард,
Сад бор мурду аммо омӯхт зистанро.
Ин қадр вазни зебо, омад ғазал дубора,
Мустафъилун фаълун оҳанг шуд суханро.
Танҳо намонд манро андар ҳамоиши дард,
Ин ҷо ғазал, Сурайё, садр аст анҷуманро.

* * *

Гашта дилтангӣ ба ёди чашмҳоят мубтало,
Интизорӣ сахт пазмон шуд нигоҳатро, биё!
Мо ғариби шаҳри ғамҳоему андар бекаси
Давлати дидори ту дорем танҳо илтиҷо.
Ин қадар дурӣ намудан дар қарори мо набуд,
Инчунин коре магар бошад барои ту раво?
Мешавад оё бидуни хандаҳояш шод буд?
Ғарқи андӯҳ ин сукути хона мепурсад зи мо.
Ақлу ёди мо ҳама лабреси ту бошад, бигӯ,
Ту чӣ сон осон худатро бар дили мо карда ҷо?

* * *

*(Ба модари маънавиям, доктори илмҳои филологӣ,
профессор Матлубаи Мирзоюнус)*

Чуз муҳаббат ман надидам дар нигоҳи меҳрбор,
Шукр бар ман дода ӯро аз қазоям кирдугор.
Хандаи зебанда дорад пиру барноро нисор,
Гултабассумҳои ӯ андар бағал дорад баҳор.
Рост карда дасти моро дар фазои илму фан,
Ончунон, ки сабз созад дашту саҳро обшор.
Тифлаки лоло будем андар чаманзори сухан,
Модарӣ кард асли моро сӯи дониш раҳсипор.
Зарра-зарра оташи ишқи суханро ҷо бикард,
Пухта карда хоми моро заҳмати ӯ мондагор.
Шуд ба ғарбу шарқ васфаш чун бутони порсӣ,
Гашта шухратёр килкаш, номи ӯ овозадор.
Ғар Сурайёе шудам дар олами шеърӯ сухан,
Саҳм дорад чун устои меҳрубонам бешумор.

* * *

Ба ифтихори 70-солагии устод Сайидамин Ҷило

Донӣ чӣ касе мӯнису ғамхор ба мо аст,
Дар меҳру рафоқат ҳама тандиси вафо аст.
Аз барқи нигоҳи чӣ касе гул бикунад ишқ,
Дар орази бекинаи ӯ лутфи Худо аст.
Аз ишқ сурудан ҳама дам пешаи умраш,
Дар мулки сухан ҳарфи варо қадр расо аст.
Овозаи шеъраш бидиҳад ном ба шоир,
Тақдири чунин шуҳраташ ӯро зи қазо аст.
Донам, ки бувад кам ҳама таъриф ба васфаш,
Ӯ лоиқу арзандаи сад ҳамду сано аст.
Донӣ чӣ касе васф шуд андар ғазали мо,
Ин шахс яқин аст, ки устод Ҷило аст.
Гӯянд Сурайё, агар ӯ шоири хуб аст,
Донанд зи он аст, ки шогирди Шумо аст.

* * *

Беш аз андоза дилам танг ба дидори ту аст,
Дилакам, айби худат, дард сазовори ту аст.
Гуфтамаш танг машав, беҳуда озор мадеҳ,
Ҳар чӣ ояд ба сари ман, ҳама аз кори ту аст.
Саҳт гуфтам, дилакам, бахш маро, узри зиёд,
Нағз донам, чӣ қадар кӯҳи алам бори ту аст!
Гӯш мекун суханам, ёраки бемеҳру вафо,
Дардаш афзун макуну дон зи чӣ бемори ту аст.
Гарчи арзон бифурӯшӣ ба фано ишқи маро,
Зи чӣ бошад, ки дилам боз харидори ту аст.
Рӯи девори дилам нақшаи тасвири ғамат,
Офарин бар ту бигӯям, ҳама шаҳкори ту аст.
Мурдам аз ғам, чӣ кунам? Дам назадан пешаи дил,
Гарчи ёдаш накунӣ, мӯнису ғамхори ту аст.
Донам инро, ки надонӣ чӣ бувад ишқу вафо,
Нашканад аҳд Сурайё, ба Худо, ёри ту аст!

* * *

Ҳар шарари нигоҳи ту қиссаи ошиқона аст,
Қиссаи ошиқонаро ҷодуи дилбарона аст.
Чун ба тилисми як ниғаҳ банд намуд ақлу ҳуш,
Нозу адои мо дигар баҳри ту бебаҳона аст.
Ёраки пурситам шудӣ, ҳаст магар туро хабар?
Дар дили мо аз ин ғамат доғаки ҷовидона аст.
Савти ҳазори хушбаён нест дигар баҳори дил,
Ашк ба рӯи чун гулам шабнами дона -дона аст.
Саҳфаи мо зи facebook гар нигарӣ, бимон паём,
Ҳарфу ҳиҷои ин ғазал бин, ки чӣ содиқона аст.
Гарчи ба асри бисту як ошиқӣ мекунам ба ту,
Қавҳари ишқи ман нигар -одию тоҷикона аст.

* * *

Сулҳу ваҳдат дар фазои кишварам поянда бод,
Номи неку сарбаланди миллати ман зинда бод.
Тоҷикистон мояи бахти баланд аз баҳри мо,
З-ин саодат дар лабони пиру барно ханда бод.
Ҳар вачаб хокат муқаддас баҳри фарзандони ту,
Душманонатро бихоҳам сар ба зер афканда бод.
Аз ватандорист миллат сарбаланди ин ҷаҳон,
Ахтари ин сарбаландӣ рӯзу шаб рахшанда бод.
Тоҷикам ман, пас ҳамин як ифтихорам бас бувад,
Эй Худоё, миллати ман, миллати ман зинда бод!

* * *

Дарди шабони моро истора мешиносад,
Бӯи латифи тифлаш гаҳвора мешиносад.
Шабҳои бе ту будан - ин лаҳзаҳои манҳус,
Соат ба тик-тики худ ҳамвора мешиносад.
Чуғрофиёи ғамро ночиз мешуморӣ,
Дар сина ин ғами мо куҳпора мешиносад.
Гоҳе миёни дардат гум мешавам, вале шеър
Меояду ғами дил якбора мешиносад.

* * *

Хамӯшӣ дар гулӯи мо ҳазору як сухан дорад,
Ту бингар, издиҳоми ғам ба сина анчуман дорад.
Ҳаёхӯҳои беовоз меҳезад зи мағзи чон,
Ба сони нолаҳое, ки насими ин чаман дорад.
Чудо аз ҳам барои хештан сӯзем мо танҳо,
Чӣ гӯям мардуми моро ханӯз ӯ мову ман дорад!
Ба оташ мекашад қисмат! Барои бурдаи ноне
Ғурури шермардонро шикан андар шикан дорад!
Мусофирбаччаи тоҷик ба шаҳри рус саргардон,
Зи ҳокимҳо кӣ мепурсад, муҳочир ҳам Ватан дорад?!
Занон танҳо! Ба ҳичрат рафта шавҳарҳо, намедонам
Бифаҳрам ё бигирям ман ба мардиҳо, ки зан дорад?!
Пас аз оромиҳо охир бихезад саҳт тӯфоне,
Намо бовар, ки ин ҳарфам аҷаб умри куҳан дорад.

* * *

Бар садои қалби зорам ҳамнаво пайдо нашуд,
Бахти хоболуд дорам, ҳеч чашмаш во нашуд.
Ҳарчӣ аз андӯх буд, қисмат ба ман бинвишт лек,
Ин хати пешониамро бахти комил ҷо нашуд.
Бин, фалак бар мо ғаме арзон ҳамедорад мудом,
Косаи давраш, вале як лаҳзае аз мо нашуд.
Васли рӯяшро ба нархи ҷон харидорӣ кунам,
Пеши чашмаш ҷони моро қимате боло нашуд.
Гар ғами дунё ғазалхон карда дилро лаҳзае
Дар гулистони муҳаббат булбули гӯё нашуд.
Бо ҳама дарде, ки дорам, муҳри хомӯшӣ ба лаб
Гуфта будам, ман шикоят бас кунам, аммо нашуд!

* * *

Аз қиссаи нигоҳам оё хабар надорад,
Чодуи рӯи моҳам гӯё асар надорад.
Афсонаест афсун дар хандаҳои чашмаш,
Ин дарди бедавоям асло гузар надорад.
Дар шоҳроҳи умрам дасташ гирифта будам,
Ҳоло ба нимароҳам, майли сафар надорад.
Бемехр гарчи бошад бонуи қисмати мо,
Пӯшида чашми худро, моро назар надорад.
«Chat» гашта хонаи ишқ пушти даричаи «Net»,
Ёди баҳонаҳоҳам ўро дигар надорад.
Аз муфлисӣ хабар кард савдои ишқаш охир,
Бепушту бепаноҳам, қалбам шарар надорад.

* * *

Он дӯст зи ман ранчид, гӯед, ки боз ояд,
Дар сидқ маро санчид, гӯед, ки боз ояд.
Бар суҳбати ширинаш имрӯз хумориям,
Ў лутф зи мо барчид, гӯед, ки боз ояд.
Дар маҳфили имрӯзам ҳарфеву садояш не,
Андӯҳ ба мо хандид, гӯед, ки боз ояд.
Дар шоми ғаму дардаш истораи ашкам бин,
Осуда чӣ сон хобид, гӯед, ки боз ояд.
Ҳар субҳ гули рӯям, аз шабнами дарди ӯ,
Дар ғусса ҳамепечид, гӯед, ки боз ояд.
Бошад, ки шавем озод аз кибру ғуруру фанд,
Гӯши фалакам нашнид, гӯед, ки боз ояд.
Гар дӯст нашуд меҳмон бар хонаи чашмонам,
Донам, ки ҳаме шармид, гӯед, ки боз ояд.

* * *

Борони дидаҳоро танҳо сукут шоҳид,
Бар рух давидаҳоро танҳо сукут шоҳид.
Гурги гурусна буда дарде, ки ҳамла мекард,
Ҷони рамидаҳоро танҳо сукут шоҳид.
Осон шуда шикастан ойинаи дили мо,
Бишканначидаҳоро танҳо сукут шоҳид.
Пушти хати ҷудой танҳо, ки монда будам,
Охи кашидаҳоро танҳо сукут шоҳид.
Бонуи хоб н-омад бар пойбӯси миҷгон,
Чашми кушудаҳоро танҳо сукут шоҳид.
Маъзур з-ин шикоят аз бешу аз ками хеш,
Ҳар чи шунидаҳоро танҳо сукут шоҳид.

* * *

Ҳарчи бар дарё фитад, мавҷаш ба соҳил мекунад,
Мавҷи чашмонат чаро ин қисса ботил мекунад?
Ман кучо бигрезам аз ҷодунигоҳи чашми ту,
Теғаки мижгон-т моро банди мушкил мекунад.
Подшоҳе аз карам лутфе намояд бар ғулом,
Шаҳриёре сӯзи моро шамъи маҳфил мекунад.
Ин сабақ гуфто ба шогирдаш муаллим солҳо,
Ду ба ду аз чори худ инсон чӣ ҳосил мекунад?
Корвони ёди ту чун обшорон бигзарад,
Сумми аспӣ Раҳши рашкам обро гил мекунад.
Ту барои ман насихатҳо макун аз ақлу ҳуш,
Ихтиёрам нест дастам, кори мо дил мекунад.
Ғар шунидӣ рози моро, гӯширо занге бизан,
Дар ҳамӯшӣ ҳарфи дил пайванд мобил мекунад.

* * *

Агарчи дӯст медорам туро хеле,
Зи ҳаҷрат ранҷ мебинам чаро хеле?!
Вафо карду ба подоши муҳаббатҳо,
Диламро мерасад аз ту ҷафо хеле.
Бишуд лабрез сабри ман таҳаммул рехт
Замин сахту ба дуриҳо само хеле.
Ба қадри нозҳои нозанинат рас,
Чу меғуфтӣ, ки ҳастам маҳлиқо хеле.
Садо гунг аст фарёди муҳаббатро
Ва бугзе дар гулӯи дардҳо хеле.
Сурайё гиря меҳаҳад, ки айни ҳол,
Ба ҷони ҳаста мебахшад даво хеле!

* * *

Ман гашта хуморияш он ёр намедонад,
Шукрона ҳамегӯям, ағёр намедонад.
Бо дасти қалам ҳар дам аз дод алам гирам,
Ҳар саҳфаи ғам гӯяд: Ҳушдор! Намедонад!
Ин барга шикоят кард, гуфто: «Сияҳам кардӣ,
Испедии рухсорам боз ор, намедонад!»
Гуфтам: Дили афғорам хунаш ба қалам резад,
Кай бошадам ин гӯянд озор намедонад.
Юсуфсифати моро парвои Зулайхо не,
Ин маст чӣ меҳоҳад, ҳушёр намедонад.
Ин чак-чаки андӯҳам аз халтаи зардоб аст,
Ҷуз чакра-чакар аслан гуфтор намедонад.

* * *

Хамӯшиям бубин фарёд меҳоҳад,
Дилам аз дасти ғам имдод меҳоҳад.
Тамоми умри дил олуда бар ғам шуд,
Фақат як рӯзи комил шод меҳоҳад.
Баҳори дил хазон гашта, агарчанде,
Ниҳоли қомати шамшод меҳоҳад.
Паранда дар қафас биншаставу аммо
Навозишро зи дасти бод меҳоҳад.
Хаёлу ёди ту «фармат» задан хоҳам,
Чӣ кардӣ? Зеҳни ман «пинкод» меҳоҳад.
Ба асри бисту як умраш басар, аммо
Сурайё вориси Фарҳод меҳоҳад.

* * *

*Айбҷӯ дилдодагонро сарзанишҳо мекунад,
Вой агар бо ӯ кунад дил, он чӣ бо мо мекунад.*

Раҳии Муайирӣ

Дарди ишқаш бо дили мо бас чафоҳо мекунад,
Ёри мо бошад ба шавқ инро тамошо мекунад.
Қасд дорад сер аз ҷонам кунад ӯ оқибат
Мутмаиннам гар нашуд имрӯз, фардо мекунад.
Бори дардаш рӯи дӯшам, дар ҷавонӣ ин ғамаш,
Чини пешонии моро нақши гӯё мекунад.
Тири мижгонам ба куштан қодир аст, аммо чаро
Бар камони абрувонаш даст боло мекунад?
Ман чӣ гӯям дардро, бингар Зулайҳои дилам,
Қони мо андар гарав, бо ишқ савдо мекунад.
Бемуҳаббат нест ҳарфам, хуш ба ҳоли он диле,
Дар миёни ишқу одат фарқро ҷо мекунад.
Дил, ки бо одат ибодат мекунад, аз он чӣ суд?
Хештанро ҳар касе бо ишқ пайдо мекунад.
Умри ҷонашро бихоҳам шукри он душман, ки боз
Аз азоям шод гашта, тӯй барпо мекунад.
Аз кадомин дашт бошад ҳок моро, эй Худо,
К-он ҷунуни Қайсро акнун Сурайё мекунад.
Гар хушат омад аз ин вазну радифу қофия,
Аз Раҳӣ хон ин ғазал, к-ӯ беҳтар иншо мекунад.

* * *

Бугзе зи сина гоҳ ба дил оҳ мешавад,
Як шеъри дардгунаву ҷонкоҳ мешавад.
Гуфтам, ки хастаам зи ҳаводис, зи иҷтимоъ,
Ёрам ба дард гуфт: - Бале, гоҳ мешавад.
Булбул агар ба боғ наяд, айби зоғ нест,
Якчашма дар вилояти мо шоҳ мешавад.
Уммедро намокана аз шонсу бахти хеш,
Равшан чароғи хонаам аз моҳ мешавад.
Бе ту чароғи зиндагиям кӯр мешавад,
Бо ту, азиз, зиндагӣ дилхоҳ мешавад.
Дар ҷодаҳои ишқ қадам мениҳам ба шавқ,
Одам бидуни отифа гумроҳ мешавад.

* * *

Гарчи ёди рӯи ту ҳар лаҳза даргирам кунад,
Боядам рафтан, бале, ин ғусса дилгирам кунад.
Баъд аз ин ман аз қалам имдод меҳоҳам агар,
Ту мағӯ дигар, ки бо игроқ тасвирам кунад.
Як ҳақиқат дорад ин дил. Дӯстат медоштам!
Як нигоҳи сода мебоист тафсирам кунад.
Достони дардҳоят дар гулӯ печидааст,
Бугз андар бугз меҳоҳад нафасгирам кунад.
Ҳарф - ҳарфи вожа гӯяд: - Дардҳоят кӯҳнаанд,
Нав ба нав бо кӯҳнагӣ аз ҷони худ серам кунад.
Ин мани нодон агар аз ишқи ту шоир шудам,
Фоилотунҳои тасвири ғамат пирам кунад.

* * *

Банд дар ишқаш фитода гар дилам тақсир кард,
Ин хаторо бо дурустӣ метавон тадбир кард?
Ман диламро канда бояд бар саги дайду диҳам,
Бо чунунаш чун дили девона аз ҷон сер кард.
Умри ҷонашро бихоҳам, ёри бепарвои мо,
Дард бахшиду гунаҳ, бори сари тақдир кард.
Ман ҳамӯшӣ мегузинам, баъд аз ин гунгам дигар,
Инчунин бошад агар фарёдрас ҳам дер кард.
Гар шикоят бас кунам, ин ҳарф лекин гуфтанист:
Войи ин ғамҳо-ш, дар айни ҷавонӣ пир кард.

* * *

Дардхоят бо шабохун қасди ҷонам мекунад,
Оқибат ҷаллоди ғамҳо бенишонам мекунад.
Дастӣ бемехри ҷудоиву ҷафои рӯзгор,
Бетараххум кордро бар устухонам мекунад.
Сабру тоқат бар ҷафоят пеша кардам, ҷабри ту
Нав ба нав андар сабури имтиҳонам мекунад.
Айби ҷашматро намедонӣ магар? Бо як ниғаҳ,
Дар миёни ҷумла мардум достонам мекунад.
Ман Сурайёям, намедонам, вале ин дарди ишқ,
Оқибат аз осмон бар остонам мекунад!

* * *

Баҳорони хаёлатро чу бошад рангу бӯ дигар,
Биё, наздики ман биншин, ки ҳарфи рӯ ба рӯ дигар.
Ту бар чашмони ман бингар ҳамин чо хонаи ишқ аст,
Маёбӣ хонаи беҳтар миёни чорсӯ дигар.
Ба чуз чашмони шахлоям радифи хушбаёниро
Ба вазни байти абрӯям намеёбӣ, мачӯ дигар.
Қатори кокулони ман ғазалхон мекунад дилро,
Ба васфи зулфи печонам ту шахбайте бигӯ дигар.
Хиромон рафтани аз ту, таманноям барои ту,
Ба ҳангоми муҳаббат ҳам набошад гуфтугӯ дигар.
Бинозам ишқро, чоно, магӯ бар ман, ки аҳли шаҳр,-
Сурайё ҳарфи ишқатро бигӯяд мӯ ба мӯ дигар.

* * *

Дардро гуфтам маро танҳо гузор,
Гуфт: - Ин ҳарфат надорад эътибор.
Гуфтамаш: - Дилтанги хушҳолӣ шудам,
Гуфт: - Бар ман чи? Надорам ҳеч кор.
Гуфтамаш: - Сангиндилӣ ту ин қадар?
Гуфт: - Ҳарчи фикр дорӣ мешумор.
Гуфтамаш: - Аз чи ситамҳо мекунӣ?
Гуфт: - Арзатро бубар бар пеши ёр.
Гуфтамаш: аз ҷаври ту нолон шудам,
Гуфт, ки: ошиқкушӣ бар мо шиор.
Гуфтамаш: - Бо ғам агарчи мекушӣ,
Дӯст медорам варо ман бешумор!
Гуфт: - О, ваҳ! ин суҳанҳоро бубин,
Эй Сурайё, дарди мо шӯҳӣ мадор.
Гуфтамаш андар набарди сарди ту,
Ишқу меҳру сидқ бошад дастёр!

* * *

Афсуни чашмони маро ҳар лаҳза афзуни дигар,
Чодунигоҳам ҳамчунон дорад ба қалби ту асар?
Ҳастем дар банди чунун афтода бар кӯи ғамат,
Кай мешавӣ Мачнуни ман аз ҳоли Лайло боҳабар?
Аслан агар девонагӣ кори дили Лайло набуд,
Қайсе ба ҳайси марди ишқ овоза мешуд инқадар?
Донам, ки сабре гар кунӣ аз ғӯра ҳалво мешавад,
Аммо шунидам инчунин сабри зиёд орад хатар.
Ахтаргуле аз осмон овардани ту шарт нест,
Ову фақат бо як ниғаҳ то арш, то боло бубар!
Бар ишқ бовар мекунам, парво надорам з-ин сабаб,
Мачнуни беди ин дилам ҳосил намеорад агар.
Ҳосил надорад беду худ донӣ зи чӣ дорад маком?
Гаҳвора бошад чӯби он! Дидӣ аз ин боло самар?
Ту бар Сурайёи худат дар хонаи дил чо бидех,
Бахте ҳамин кофӣ маро к-аз ёди ту дорам гузар.

* * *

Боз кардам ҳасратам дар сина зиндон беасос,
Аз барояш, эй муҳаббат, ин бувад оё сипис?
Қадри зар заргар бидонад! Баъди ин беқадриҳо,
Рост гӯ ман зар набудам, ё ки ёрам заршинос.
Бештар ғам медиҳад, то бештар ёдаш кунам,
Меҳрубониҳо-ш мегардам, Худоямро шинос.
Зиндагӣ чун обшорон ... гуфтаанд ин борҳо,
Дарки ин маънӣ бикун бо ту бигӯям илтимос.
Ман дигар ҳарфе надорам, ҳар чӣ меҳохӣ, бигӯ,
Пас чӣ фарқе мекунад бо корд куштӣ, ё ки дос?

* * *

Чашмдори як нигоҳи чашмҳои дилбарам,
Интизорӣ бо ҳаёлаш нола дорад дар барам.
Гар нигоҳ созад ба сӯям он нигоҳи меҳрбор,
Ман ба шаҳри орзуву ишқ ӯро мебарам.
Ҷуз Худоям ҳеҷ кас огаҳ нашуд гарчи бикушт,
Дар кавири дарду ҳаҷраш он чи омад бар сарам.
Гар набудӣ пеши Лайлӣ сӯхтанро эътибор,
Ман ба рӯҳи поки Мачнун сохтанро офарам.
Ман панаҳ ҷӯям зи дардат аз радифу қофия,
Чун начоте аз ғами ту бар ғазал рӯ оварам.
Бар алайҳи ин шикоятҳо зи бемехрии хеш,
Кош мегуфтӣ: - Сурайё, ман ба ту ошиқтарам.

* * *

Танхотар аз танҳоиям, танҳо чаро мемониям?
Оё, хабар дорӣ, ки ман дар банди ғам зиндониям?
Гӯянд мардум ишқро маънии ҳастӣ аст, лек
Андӯҳи ишқи ту фақат дар қисмати пешониям.
Гуфтӣ,-ба рӯи моҳи ту истораи чашмат базеб,
Аммо надонӣ аз ғамат сад абри хун борониям.
Сад қарн андар лаҳзаҳо, мурдам ба чашми интизор,
Ҳайфо фақат ҳасрат бишуд подоши ин пазмониям.
Гурдофариди насли нав гаштам зи сӯзи дарди ту,
Бо ғам, ба ҷанги тан ба тан ҳаргиз намеафтониям.
Оре, зи бемехрии ту бисёр кардам шикваҳо,
Аз ин шикоят бо вафо кай шарм медорониям?

* * *

*Ба ҷони ту, ки ҳичрон мекунад қатли таманноям,
Давоми роҳро бо ёрии ёди ту паймоем.*

Фарзона

Фақат ёди рухат, эй чон, ҳамебахшад тасаллоям,
Биёву дар канорам мон, ҳамин бошад таманноям.
Агар дирӯзу имрӯзам зи кӯи орзу дур аст,
Яқин донам, умеде мекашад дилро ба фардоям.
Аё ғофил, намедонӣ чаро бо ин ҳама ҷабрат,
Миёни издиҳоми ғам мани гумгашта пайдоям?
Надорам бими ғамҳоят, чуноне гуфт Фарзона:
«Давоми роҳро бо ёрии ёди ту паймоем».
Набошад дӯстдориро гунаҳ, медонам ин, аммо
Агар кардам хато ногаҳ, Худоҷонам, бибахшоям.
Ҳасуде гар кунад ғайбат, занад бар фарш ноамро,
Надорам ҳеч боке з-он, ҳамин кофӣ, Сурайёям!

* * *

Садри дил бошад ҳамеша ҷойгоҳи модарам,
Қалби ман ором гирад дар паноҳи модарам.
Сода гуфтан ҳам ҷӣ душвор аст шеър баҳри ӯ,
Баски сад дафтар ғазал бошад нигоҳи модарам.
Дурам аз ӯву дилам гум мезанад, то ҳар сахар,
Бӯса чинам як бағал аз рӯи моҳи модарам.
Ҳар барори кори ман оғоз мегирад яқин
Аз дуои дастҳои хайрҳои модарам.
То шиносам неку бадро бо насиҳатҳои ӯ,
Боз хоҳам ҷангҳои гоҳ-гоҳи модарам.
Дер фаҳмидам, ки гоҳи баччагӣ гулқанд не,
Интизорӣ қанд буд, дар кӯча роҳи модарам.

* * *

Набошӣ зиндагӣ душвор, фаҳмидам,
Чӣ осон мешавам абгор, фаҳмидам.
Туро кам доштан будаст тақдирам,
Қудой мешавад бисёр, фаҳмидам.
Қунунбахшандагӣ доранд чашмонат,
Ман аз тарзи нигоҳат, ёр, фаҳмидам.
Агар ишқу умеду дил ба ҳам оянд,
Ба ақли мо намонад кор, фаҳмидам.
Зи чаврат қаҳр кардан пешаи ман нест,
Валекин ноз ҳам даркор, фаҳмидам.
Зи баъди сӯзи ғамҳоят, Сурайёро
Набошад бок аз озор, фаҳмидам.

* * *

То ба кай аз дарди ту нолон шавам?
Қиссае дар маҳфили ёрон шавам?
Бо ҷудоихо, ки мегардад насиб,
Ман ғуломи кишвари ҳичрон шавам?
Шеър ҳам лабрез шуд аз дарди ту,
Ман кучо бояд кунун пинҳон шавам?
Не, хато гуфтам! Чаро бояд гурехт?
Дардро ман рӯ ба рӯ пурсон шавам.
Баъди ин пинҳон нагардам ҳеч ҷо,
Шеър бо ман! Шер дар майдон шавам!
Аз заифӣ нест ин ашкам ба рӯй,
Қоилам гоҳе агар гирён шавам.
Дар матонат ман Сурайёям, бидон
Ифтихори ҷумлаи мардон шавам!

* * *

Дар анҷумани дарди ту ман садрнишинам,
Эй кош, чӣ мешуд, ки чунин рӯз набинам.
Як-як шунавам ҳарфу суҳанҳои ғаматро,
Дил қисса кунад боз, чунон карду чунинам.
Ин ёду ҳаёлат бикунад шикваи дигар:
Бар хотири мо ҳукмраво, гашта қаринам.
В-ин ақл суҳан гуфт ба афғону шикобо:
- Ин чодуи чашмош, ки девонабаринам.
Он дард кучо донаду ин ғуссаи дурӣ,
Мурдан зи ғамат гашта маро баҳти навинам.
Ту хонда ғазалҳои маро гӯш ба дил деҳ,
Як бор ҳам иқрор бишав, нағзтаринам.

* * *

Дар банди синаи худ дил бегуноҳ дорам,
Дар пуштаҳои дардам як хирман оҳ дорам.
Омад дубора наздам, гуфтам: - Машав гурезон,
Гуфто, ки чорае ку? Ҳоли табоҳ дорам.
Хоҳам, ки бошӣ ҳар дам андар барам, азизам,
Аммо яқинам охир сад иштибоҳ дорам.
Қисмат агар набошад хушбахт будани мо,
Дар кунҷи хонаи ғам як сарпаноҳ дорам.
Ҳатто агар ситора андар барам нишинад,
Парвои он надорам, чун ёди моҳ дорам.

* * *

Афсӯси бепоен маро, аз ман най, аз ту наям,
Ин бозии қисмат чаро? Аз ман най, аз ту наям.
Аз ҳалқаи гирдоби ғам дилро раҳон, ҷонро раҳон,
Дасте фишон андешаро, аз ман най, аз ту наям.
Аз соҳили уммеди ман мавҷи ҳаёли ту гузашт,
Бингар, ки тӯфон бебақо, аз ман най, аз ту наям.
Ман, ки шиновар нестам, дарёбародар нестам,
Ғарқам ба гирдоби фано аз ман най, аз ту наям,
Дар истгоҳи зиндагӣ як дилмусофир интизор,
Киштии васли ту кучо, аз ман най, аз ту наям.
Хоҳам, ки бошӣ пеши ман, ҳам нӯши ман, ҳам неши ман,
Пинҳон зи чашмони Худо, аз ман най, аз ту наям.

* * *

Ман аз лутфи камат бисёр метарсам,
Пасон, аз таънаи ағёр метарсам.
Чу шамъе беҳабар аз худ ҳамесӯзам,
Ман аз ин ҳолати ночор метарсам.
Чаро гӯй ҳадиси ишқ камтар хон,
Худо шоҳид, ман аз ин кор метарсам.
Агар гӯянд бовар кун вафоямро,
Аз ин бовар ҳазорон бор метарсам.
Шаби даймах маро андӯху ғам додӣ,
Ки ман аз ин шабони тор метарсам.

* * *

*Ба ҳолат нисбати мушки Хито кардам, хато кардам,
Ман ин ташбеҳи бе нисбат чаро кардам,*

чаро кардам?

Камоли Хуҷандӣ

Дар ин шабҳо бароят ман дуо кардам, дуо кардам,
Мабодо, к-ин сухан гӯй, хато кардам, хато кардам.
Худо аз арш ишқатро даруни сина гар бинҳод,
Ќуз ин коре накардам, ки вафо кардам, вафо кардам.
Ҳар он захме, ки дурият бароям ҳадае фармуд,
Фақат бо шукри ҳастият даво кардам, даво кардам.
Зи боғи дигаре ҳар шаб ту себи бўсаҳо чинӣ,
Намедонӣ, ки ман бо худ чиҳо кардам, чиҳо кардам.
Ман аз қисмат, ки ранчидам, ғамат арзон бароям дод,
Бубахшо, ин ки густохӣ чаро кардам, чаро кардам.
Ҳама рӯзу шабон донӣ, ду чашмам чори роҳат буд,
Намози интизориро қазо кардам, қазо кардам.
Ғаматро чун харидорам, ба савдоят гирифторам,
Ќу ишқатро ба нархи ҷон баҳо кардам, баҳо кардам.

* * *

Такия бар дасти қалам ҳар рӯзро бегаҳ кунам,
Шаб зи ҳичрат доғи дилро ҳолазори маҳ кунам.
Ман вафо орам ба подоши хиёнатҳо, вале
Хуб донам, кадри худро хоки рӯи раҳ кунам.
Гар кабӯтарҳои ишқам дар қафас андохтӣ,
Пас чӣ сон дар боғи дил бо орзу чаҳ -чаҳ кунам.
«Садр»-и ҳар мисраъ нигар оғушта бар андӯҳи мост,
«Ибтидо»-ро ман, валекин дур аз ин «О ваҳ!» кунам.
Дарди ман тақтеъ нашуд дар вазни шеърар, бо алам,
Чун набитвонам ҳичои оҳи худ кӯтах кунам.

* * *

Як лаҳза чаро шӯхи бало менаравӣ аз дари ёдам,
Эй ишқталаб, ақли маро бурдиву аз кори ту шодам.
Шаб то ба сахар ёди ту афсона кунад, аз ғами ҳаҷрат,
Ман қиссашунав, қисса бигӯ, бешу камам баҳри ту додам.
Аз рӯзи азал меҳри ту ҳамқисмати ман нест, ба қасдаш,
Дар батни ғамам тифли умед аст, ки ғамзода бизодам.
Бо боди сабо як сари мӯ аз ту расад лаззати дидор,
Бо он ки сахар аз сари кӯи ту расад, ошики бодам.
Хоҳам, ки занам қуфл ба симкарти дилам, лек чӣ ҳоҷат
Охир ту, ки аз ёд бидонӣ ҳама «пасворд»-у «код»-ам.

* * *

Ин достони ғамро гӯям ва ё нагӯям?
Ҳастии бешу камро гӯям ва ё нагӯям?
Афтодаему мискин дар кӯчаҳои ишқаш
В-он дидаҳои намро гӯям ва ё нагӯям?
Имрӯзро чи гӯям? Фардост ҳосили умр,
Фурсат шумор дамро, гӯям ва ё нагӯям?
Он ёрро, ки мерафт осуда аз бари мо
Нашнид зеру бамро гӯям ва ё нагӯям?
Маҳтоб ошиқи рӯз васлаш надида боре,
Ин рози субҳдамро гӯям ва ё нагӯям?
Аз мо набуда дунё, хуш дор, мефиребад,
Поёни печу хамро гӯям ва ё нагӯям?

* * *

Мо ошиқи чашмони ғазалгӯи туем,
Бисмилшудаи теғаки абрӯи туем.
Ин куштани ту дард диҳад ҷону танам,
Бо тозаалам, вале равон сӯи туем.
Аз хеш асар чуста наёбем ачаб,
Мо гумшудаи олами дилчӯи туем.
Эй дӯст, бигӯ қиблаи васли ту кучост?
Афтону давон дар талаби рӯи туем.

* * *

Зи ғамат дубора имшаб ба ғазал паноҳ бурдам,
Ту бубин, ки ин шикоят ба суроғи моҳ бурдам.
Чу ғамат ба хонаи дил, ки зиёда танг омад,
Мани беҳунар паноҳе ба ҳичои оҳ бурдам.
Ман аз ин ситоразорон, ки ба шаб ҳамекунад ноз,
Ба яқин расидам охир, ки маҳам ба чоҳ бурдам.
Ба ҳамон нигоҳи аввал, ки ба шаҳри ишқ мебурд,
Ки ба умри хеш онро чу дуои роҳ бурдам.
Ту бигӯ зи хилвати мо, ки садои тик-тиқашро,
Ба садои ҳик-ҳики худ ба чӣ иштибоҳ бурдам.
Ту гарам ба ишқбозӣ дили худ баранда донӣ,
Магарам хабар надорӣ ки гаҳеву гоҳ бурдам?
Ту биё ба чашни Наврӯзу зи кибри хеш бигзар
Ва бигӯ, ки ақлу дилро ба ҳамин нигоҳ бурдам.

* * *

Ман сукуте пур зи овозам,
Ман ҳадиси қиссаву розам.
Эй муҳаббат, болу пар бахшо,
Ибтидо дар туст парвозам.
Гар ту бошӣ дар миёни дил,
Дар канорат ишқро нозам.
Вожаоҳанги ғазалҳоро
Номи ту чӯр аст бар созам.
Гар бией як бағал бо ишқ,
Сад бағал оғӯш андозам.
Аз танини хуррамии умр,
Шеърро лабрес месозам.

* * *

Ноз-нози нозанинат ман,
Гавҳару дурру нигинат ман.
Дар самои бахти хандонат,
Чун ситора маҳчабинат ман.
Ишкро мачнунсифат бар дил
Қой кун, лайлотаринат ман.
Ишқи аввалро намедонам,
Ин яқин, ки охаринат ман.
Бо ҳамин неши забони хеш,
Нӯшдору, ангубинат ман.
Бо ҳама ҷангу ҷидоли худ,
Сулҳхоҳу ҳам қаринат ман.
Гар Сурайёям ба арши дил,
Беҳтаринат аҳли заминат ман.

* * *

Буғз дорам дар гулӯ, к-осон намеояд бурун,
Гиря туғён карда ояд, ҳик-ҳикам печад дарун.
Борҳо гуфтанд,- бошад давлате дидори ёр,
Баҳри савлат рехт бояд дидаро дарёи хун?
Як суоли дигаре садсолаҳо матраҳ шуда,
Аз чӣ ин давлат ба ёрон зуд меёбад забун?
Ҳамчу Лайло сӯхтам дар ҳасрати Мачнуни худ,
Дар биёбони ғамаш девонагӣ дорам кунун.
Эй фалак, андеша дорӣ? Шонаҳои як зане
То чӣ ҳад бояд кашад бори ғами гардуни дун?

* * *

Гусса мегӯяд ба дил танг омадам, оҳам бикун,
Шукр мегӯяд, ки ҳошо, рӯй бар мо ҳам бикун!
Ман намедонам, чӣ гӯям қиссаҳои ин дуру,
Дар миён мондам, дигар, бар ҷонибе роҳам бикун!
Шукргӯён гар кашам оҳе, маро маъзур дор,
Ё биёву аз паёми шодӣ огоҳам бикун.
Юсуфи гумгаштаро пайдо ҳамесозӣ агар,
Ман Зулайхоям, канораш зинда дар чоҳам бикун.
Наҷми рӯят меҳмони Қаҳқашон баски набуд,
Мизбони хотирам шав, ҳолаи моҳам бикун!

* * *

Гуфтиям: - То чанд сӯзи нима-нима қони ман,
Аз чӣ донам? Сӯхтанҳо нест дар фармони ман.
Гарчи донам ҳар шабе дар осмон маҳтоб нест,
Боз мечӯям, кучо бошад маҳи пинҳони ман?
Чун туро ошиқкушӣ расвои олам карда буд,
Кай маро ҳам мекушӣ, эй мояи армони ман?
Шоми дардамро паёми субҳи умеде, ки нест,
Ту магар поён бубахшӣ ин ҳама ҳиҷрони ман?
Файли ишкатро даруни сина медорам ниҳон,
Ту биё, «like»-е бизан, эй хубу эй султони ман!

* * *

Дило, бар ҳоли зорам гиря мекун!
Хазон дида баҳорам, гиря мекун!
Мағӯ дигар хато аз ман гузашта,
Хато дар чашми чорам, гиря мекун!
Манам шабзиндадори хотири ёр,
Фақат дардаш нисорам гиря мекун!
Ҳамегуфтам шавам аз бандат озод,
Кучо ин чора дорам, гиря мекун!
Туро аз ман на парвост, не ғам,
Гул астам, ё ки хорам, гиря мекун!
Бароят сарф кардам гарчи умрам
Ҳамин аст иқтидорам, гиря мекун!
Сурайё аз муҳаббат лаб набандад,
Шуда ишқат шиорам, гиря мекун!

* * *

Чун ёди шумо дар сари мо гашт хиромон,
Бечора дилам волаву шайдову парешон
Дар банд маро кардиву аммо ту надонӣ?
Худ бин, ки гирифторӣ ба ин чоҳи занаҳдон.
Гармак бинамудат ба назар кулчаи рӯям?
Чун нон бинамояд ба гадо он маҳи тобон.
Дар боғи ду рухсори шумо лола дамидаст,
Хандон зи чӣ бошад бари ин рӯйи гулафшон?
Чашмони шумо сокии пуртаҷриба дорад,
Як чуръа нанӯшида шудам масту ғазалхон.
Ман масти таманнои нигоҳаш шудаам, бин
Коняк ба киҳо мебарад он соғари чашмон?
Эй дилбари шӯридаи мо раҳм бифармо,
Озод кун аз доми расанҷодуи мижгон.

* * *

Бар алайҳи хуфтагон бедор мебояд шудан,
Пойдори нангу ному ор мебояд шудан,
То шавад кам гиряҳои ошиқони номурод,
Як табассум дар лабони ёр мебояд шудан.
Баъди ҳар шаб субҳ меояд, вале бо ин ҳама
Худ чароғе дар шабони тор мебояд шудан.
Ин масал асло надорад кӯхнагӣ дар ҳар замон,
«Дил ба ёру даст андар кор» мебояд шудан.
То расӣ бар давлати дидори ёри хештан,
Шаҳрванди кишвари озор мебояд шудан.
Кай шавад пайдо ба чашмаш меҳр мепурсӣ агар,
Нест пинҳон, мунтазир бисёр мебояд шудан.
То бидонӣ чун бувад ин дӯстдориву чунун,
Чун Сурайё ошиқи абгор мебояд шудан.

* * *

Аз ин мотамсаро ҷои гурезе ҳаст? Бар ман гӯ!
Чаро бошад чунин тақдир моро паст? Бар ман гӯ!
Набояд мешудам ошиқ, чунин ҳарфе надорад суд!
Чӣ кардан метавон? Тир аз камонаш ҷаст, бар ман гӯ!
Агар дарёдилӣ кардам ба вақти орзуҳоям,
Чаро бар моҳии тилло фикандӣ шаст? Бар ман гӯ!
Даруни сина исёне зи хомӯшӣ ба танг омад,
Вале ҳоло чаро буғзе гулӯро баст? Бар ман гӯ!
Ба нохун медаронад рӯҳи моро гурги бедодӣ,
Зи чанголи ғамаш бояд чӣ гуна раст? Бар ман гӯ!
Надорад ҳеч парвоя банӣ Одам ба ҳамдигар,
Ало, Саъдӣ, ку он узве, ки мепайваст? Бар ман гӯ!
Саросар дар ҷаҳон ҳоким фақат ҷабру ситам золим
Чаро олам расида бар чунин бунбаст? Бар ман гӯ!

* * *

Шеъри ман шӯре надорад беҳузури ёди ту,
Мешавад то боз гӯям ҳарфҳои шоди ту?
Ҳарф- ҳарфи вожаҳои шеър мепурсад зи ман,
Ростӣ кай мерасад ин ишқ бар имдоди ту?
Қадди болои туро ман дӯст медорам, бидон
Гар нагуфтам ҳеч гаҳ аз қомати шамшоди ту.
Як сари мӯ гар бигӯям қиссаҳои ишқи худ,
Достоне мешавад бар наслу бар авлоди ту.
Дар сари вайронаҳои бахти худ биншаста ман,
Боз хоҳам дар дуоям хонаи ободи ту,
Ман Сурайёям ба поси ишқ, боре ҳам бигӯ,-
Нозанинам, ҷовидонӣ мешавам Фарҳоди ту!

* * *

Гар набошӣ пучу бемаъниву холӣ зиндагонӣ,
Ҳеч арзиш ҳам надорад дар назарҳо шодмонӣ.
Ин суоли ман ҳамеша интизори як ҷавоб аст,
Мешавад оё биёӣ, дар канори ман бимонӣ?!
Ҳарчи афзун гар шавад, арзиш наёбад, з-ин сабаб ту
Бо ҳама сидку садоқат қадри манро менадонӣ?
Дар набарди дардҳоят қаҳрамониҳо намоям,
Лек бингар, ин дили ман хаста шуд аз паҳлавонӣ.
Аз чудой гар бигирям, қоилам, чун айби ман не,
Ашқҳоям менатонад ин ғаматро посбонӣ.
«Ин Сурайё инқадар нолад», - мағӯ, эй дӯст, хоҳиш,
Рози дил ман бар қалам гуфтам, ғазал омад ниҳонӣ.

* * *

Ин дили ман бо ҳама дурдонагӣ,
Нағз медонад ғами мардонагӣ.
Ман ба пой дил бубадам силсила,
То шавад оқил аз ин девонагӣ.
Гарчи медонам, наметонад дигар
Бо ҷунуни ишқ ӯ фарзонагӣ.
Бин, диламро бар қафас андохта
Ин Ҳуморо мекунам ман хонагӣ.
Маслиҳат дорам ба ту, эй дил, ба худ
Ошно кун шеваи бегонагӣ.
Он касе, к-аз оташи ишқе насӯхт,
Аз кучо донад ғами парвонагӣ.
Ҳеч кас парво надорад аз ғамат,
Бас дилам, дигар макун мардонагӣ!

* * *

Ман аз чашми хумори ёр дониستم,
 чӣ ширин аст пазмонӣ,
Бароям ошкор ин буд, бо шавқе тамошо дошт пинҳонӣ.
Зи лаззатҳои пинҳонаш чӣ пайдо завқ мебудрам
 канори дил,
Ба савдояш таманно дар нигоҳам шуд
 зи шӯру ноз арзонӣ.
Ҳамоно рӯзе, ки хомӯшӣ тамоми ҳарфхоро зад ба ҷои мо,
Ба исёне дили ман дар ҳавои набзи ту мезад! Намедонӣ?
Бигӯ, шӯру шару шавқи хаёли хешро аз банди зулфонам,
Қудо бинмуда бо ҳасрат, даруни дил тавонистӣ,
 ки ғунҷонӣ?
Ҳанӯзаш ёди чашми ман ба мағзи ҷони ту пайванд,
 медонам
Муяссар нест берун кардан аз хотир Сурайёро ба осонӣ!

* * *

Ту ҳам оё ба дилтангӣ панаҳ бурда, бароям шеър мегӯӣ?
Ба ёди атри гесӯям насими субҳро бо шавқ мебӯӣ?!
Ту ҳам оё хуморӣ мешавӣ ҳар лаҳза бар лаҳну садои ман,
Чунин дарди ҳамӯширо даруни лаҳзаҳо сад қарн мепӯӣ?!
Миёни издиҳоми ғам ҳазорон бор хушкида, вале аз нав
Ба ёди чашмҳоям чун гиёҳе аз кавири дард мерӯӣ?!
Ту ҳам оё шудӣ пазмон ба гармии навозишҳои дастонам,
Ба ҳасрат он нигоҳи интизоратро ба оби дида мешӯӣ?!
Асири беилоҷият ниҳода сар ба зонуи ғами ҳичрон,
Зи моҳи пурраи шабҳо ту ҳам акси руҳи дилдор меҷӯӣ?!

* * *

На ҳавои кина дорам, на ҳавои меҳрубонӣ,
Ба яқин расидам охир, ки ту қадри ман надонӣ.
Ту даруни сина чойӣ, ба бурун дигар наоӣ,
Пас аз ин бидон, муҳим нест канори ман бимонӣ,
Ту мапурс бе ту чунам, ки дар ин сарои пурғам,
Ки ба рӯҳи мурдаи ман ту чӣ кӯмаке расонӣ?!
Ҳама дам чафо кашидам, ба Худо, зи дасти ишқат,
Магузор ранҷ бидам, ту агар салоҳ донӣ!
Ва агар суол дорӣ ту зи бешу аз ками ман,
Ҳама дарду доғи ишқам ту зи шеъри ман бихонӣ.
Ба дили шикастаи ман зи чӣ ҳарф метавон гуфт?
Ту бифаҳм рози моро ба забони безабонӣ.
Ва магир нукта бар ман ту зиёд гуфта бошам,
Ту бигӯ чӣ чора созам, ки ҳамеша дар миёни.

* * *

Раҳо гаштан зи ишқи ту маро осон агар будӣ,
Ҳавои шеъру ҳоли ман, якин ҳоло дигар будӣ.
Даруни оташи ҳаҷрат бибурдам сели ҳасратҳо,
Накардӣ чорае, аммо агарчи боҳабар будӣ.
Миёни дашти андӯхат сароби бахт мебинам,
Ки он ҷо бар наҷоти ман нигоҳатро гузар будӣ.
Ҷавоби ҳар муҳаббатро ҳамезебад садоқатҳо
Чаро рафтору кирдорат хилофи ин назар будӣ.
Ба подоши вафодорӣ садоқат ҳаққи ман бошад,
Вале ҳайҳот ҳаққи ман фақат чашмони тар будӣ.
Набудӣ дар канори ман, зи дасти шуми ин тақдир
Ҳамеша дар миёни мо вале, аммо, магар будӣ.
Давоми қиссаи дардам чӣ ҳочат гуфтанаш, зеро
Ҳамебинам шикоятҳо бароят беасар будӣ.
Ман аз ту давлату ҷову ҷалолеро намехоҳам,
Маро ишқу муҳаббат деҳ! Ва кош он бештар будӣ.

* * *

Ин олами дардамро ман донаму танҳой,
Бо хеш набардамро ман донаму танҳой.
Қўбори ғамат қорист аз чашмаи чашмонам,
Хунобаи сардамро ман донаму танҳой.
Бо ёди ғамат ин дил хуни чигарам афзуд,
Рухсорай зардамро ман донаму танҳой.
Офоқ ҳамегиряд бар ҳоли дили зорам
В-ин гиряи ҳар дамро ман донаму танҳой.
Аз ишқ сухан гуфтан бас бошаду бас бошад,
Ин олами дардамро ман донаму танҳой.

* * *

Агар гӯям, ки бо ман мон, ту метонӣ, наметонӣ?
Зи ишқи ман ҳадисе хон, ту метонӣ, наметонӣ?
Хаёл аз сар бурун оварда дасти орзуро гир
Ва будан ҳадяе медон, ту метонӣ, наметонӣ?
Ба сони чехраи шабҳо дилам ғамнок мегирад,
Магар мушkil шавад осон ту метонӣ, наметонӣ?
Ало ёри чафопеша, чаро қабри ту камтар нест,
Ҳамин шуд ҳосили хубон ту метонӣ, наметонӣ?
Биёву бар Сурайё гӯ: Канорат то абад монам,
Аламҳоям бикун қуброн, ту метонӣ, Наметонӣ?!

* * *

Бо нигоҳат зиндагиро тозаву тар сохтӣ,
Аз муҳаббат хонаи дилро мунаввар сохтӣ.
Ваҳ, чӣ зебо омадӣ андар канорам ногаҳон,
Хорасанги қалбро чун дурру гавҳар сохтӣ.
Чархи гардунам агар давре ба сӯи мо назад,
Бар алайҳаш орзуру чархи дигар сохтӣ.
Як қадам хушбахт будан қисматамро раҳ набуд,
Ту чӣ сон осон ба ин раҳ бахт раҳбар сохтӣ,
Ман, ки андар оташи андӯҳи худ месӯхтам,
Хуррамиро бар наҷотам ҳавзи Кавсар сохтӣ.
Дар фазои шеърӣ ман гар ёди ту пар мезанад,
Мурғи илҳомам шудӣ, ҳар воҷаро пар сохтӣ.
Пас, Сурайё то сурайё шукр мегӯяд, ки ту
Ишқи покатро ғазал кардиву дафтар сохтӣ.

* * *

Чаро ту шеваи ёрӣ намедонӣ,
Ба муштоқон ҳаводорӣ намедонӣ.
Ситора аз бароям қисса мекардӣ,
Ки маҳ шоҳид, вафодорӣ намедонӣ.
Шикоят бар дарат гарчи набурдам ҳеч,
Маро куштиву ғамхорӣ намедонӣ.
Кабӯтар бар кабӯтар бўса мезад боз,
Баҳор омад, гирифторӣ намедонӣ.
Сукути хонаву занги дарам хомӯш,
Нигоҳи яъсу ғамборе намедонӣ.
Ба рӯзи ид чашмат идии ман буд,
Бубахш, аммо харидорӣ намедонӣ.
Зи санги хораат як бор мепурсам,
Чаро, эй дил, ту дилдорӣ намедонӣ?

* * *

Қоно, чӣ шавад ёри ситамкор набошӣ,
Мурдам зи ғамат мӯниси ағёр набошӣ.
Ман масти шароби ниғаҳи нози ту ҳастам,
Боз ой ба майхона, чу хушёр набошӣ.
Тасбеҳи ғамат чарх занад дар кафи дардам,
Ҳайфо, ки ба зикраш ту мададгор набошӣ.
Ман то ба дари субҳ қиёмат кунам имшаб,
Гар бо дилакам дилбари ғамхор набошӣ.
Дар давраи васлат нашавам нуқтаи марказ,
Ҳаргиз ба чафо гардиши паргор набошӣ.

* * *

Дар он чашмони афсунгар чӣ чодуе ниҳон дорӣ,
Ки бо ними ниғаҳ моро чунуни ишқ меорӣ.
Чӣ розе ҳаст он барги лабонатро? Агар хандӣ,
Чаманзори табассумро ба рӯйи роҳ мекорӣ.
Тамоми хонаи дилро шудӣ соҳиб, кунун бингар
Саропоям ба чоӣ хун ба шарёнам ту мешорӣ.
Ҳама ақлу ҳаёлам ту, савобам ту, вуболам ту,
Ҳукуматдори моиву мақоми мо гирифторӣ.
Чунон махмури мастии ҳаёлат кардаӣ ақлам,
Ки дар рӯёӣ пурафзун бубинам хоби бедорӣ.
Зи ҷинси чист қалби ту, бигӯ, пӯлод ё санг аст?
Чаро дар банди ишқи худ зи дурият биозорӣ?

* * *

Надорам тоби танҳой, равон умрам ба раҳпой,
Чаро охир азизи дил канори мо намеой.
Маро деви нигоҳи ту ба банди чодуяш бигрифт,
Худо гӯям кунун дигар тилисмашро набикшой.
Зи теги кунчи абрӯят ду чашмат дил нишон карда,
Ҳамегӯянд: меҳоҳӣ, намеҳоҳӣ ту аз мой!
Бурун оварданат аз дил гумон кардам, ки осон аст,
Надонистам, ки дар қаъри дили шайдои мо чой.
Бигашта орд кайҳо гандуми қалбам, валекин ту
Ба зери осиёи дард бепарво чӣ месой?
Агар ёдам намеорӣ, зи бемехрӣ ту саршорӣ,
Бидон инро азизи ҷон ту дар ёди Сурайёӣ.

* * *

Дар ишқи ту бандам, асаре ҳеч намонда,
Чун ёд накардӣ хабаре ҳеч намонда.
Осудаву ором сафар кард вафоят,
Ман мондаву накшуда даре ҳеч намонда.
Меҳроб кунам номи ту дар масчиди ишқам,
жуз қиблаи рӯят назаре ҳеч намонда.
«Дар боғи ҷаҳон як гули бехор» надидам,
жуз ҳикмат аз ин, бин, дигаре ҳеч намонда.
Дигар набарам аз ту шикоят ба дари Ъ,
Валлах, шаби ғамро саҳаре ҳеч намонда.

* * *

Бингар зи чашм хобам осон чӣ сон парида?
Инро мағӯ шикоят к-инчабр нури дида.
Аммо чу шикваҳоям аз қисматам фузун аст,
Кун вонамуд, гӯё ин дардро надида.
Ман аз қалам ҳамеша дидам вафову ёрӣ,
Бори ғамам кашид ӯ хун аз ҷигар чакида.
Коғаз ба номаи ғам шоҳид, чу буд холис,
Рӯяш сиёҳ кардам андар миён кашида.
Ин ҷону тан надорад тоқат ба сӯзиши мо,
Шарм оядам, ки гӯям ишқаш ба ҷон харида.
Кӯтоҳ мекунам ҳарф, истораҳо чу рафтанд,
Ин шаб гузашт, оре, субҳи дигар дамида.
Аммо бидон, ки дардам аз пой ту бигирад,
Рӯзе, ки ман бимирам бар васл норасида.

* * *

Зи ҷодуҳои чашмонат хабар дорам,
ба ин андоза аммо не,
Гирифтори расанҷодуи мижгонам,
вале дардо, ки аз мо не.
Паёпай мекушӣ моро ба дарду доғи танҳой,
валекин боз
Ачал аз мо гурезон аст, умеди будани ту пойбарҷо не.
Ситезам бо ҳама дунё, надорам чашми мастатро,
ҳамин мушкил,
Магар девонагиҳоям гирифтани қасди Исоро
зи Мӯсо не?
Шунидӣ лола дарди худ даруни сина пинҳон карду
хандон шуд,
Ту ҳиммат кун, зи лабханди лабони мо бичӯ пинҳон,
ки пайдо не.
Нигар марзи ҷудоии ғарам девори Чин гашта,
ба қасдаш ман
Туро гӯям, агар кардам фаромӯшат,
бидон номам Сурайё не!

МЕҲРУБОНӢ ГУМ ШУДА

Меҳрубонӣ гум шуда дар шаҳри мо,
Ҳаст оё, дар хиёбони шумо?
В-он нигоҳи меҳрбори мардумам,
Рафта кайҳову намедонам кучо.

Дар шумо ҳам ин садоқатҳо дурӯғ?
Ҳам иноят, ҳам саховатҳо дурӯғ?
Лутфи одамҳо ҳама маснӯиву
Шафкату меҳру рафоқатҳо дурӯғ?

Дар шумо ҳам пиру барноҳо дағал?
Ҳокими дилҳо шуда шӯру мағал?
Мардумон бо хештан бегонаанд?
Шарм н-ояд аз чунин кору амал?

Дар шумо ҳам ошики якрӯ намонд?
Дар муҳаббат Қайси мачнунхӯ намонд?
Аҳду паймонро намонда эътибор,
Гарди хоки мардуми некӯ намонд?

Дардҳои дигаре, ҳам гуфтанист,
Дил бигӯяд хап куну ором ист.
Дӯстам, гар ин ҳама камбуди мо,
Дар шумо бошад, ба шаҳри мо фирист,

МАВЛУДИ МОДАР

Дурам аз ту рӯзи мавлудат азизам, Модарам!
Дар ҳаёлам хештанро бар канорат мебарам.
Меравам бо ту ба шаҳри орзу в-он ҷо ба шавқ,
Аз хиёбонаш бароят ман ҷавонӣ меҳарам.

Мӯи испеди сарат аз нав сиёҳӣ мекунад,
Рафта ожанг аз ҷабинат узрхоҳӣ мекунад.
Ҳеч кас зеботар аз модар нашуд, бар ин суҳан,
Чашмҳои бачагии ман гувоҳӣ мекунад.

Андар ин шаҳре, ки пур афсона шуд бори дигар,
Медиҳам аз омади ту баччагиямро хабар.
Бо ҳавас бингашта бар рӯи маҳат, мегӯямат:
-Бахш, модар, ман ҷавоният хазон кардам, нигар!

Дурам аз ту рӯзи мавлудат азизи ман, бубин,
Бо ҳаёлу орзуи хеш гаштам ҳамнишин.
Ҳар кучо ҳастӣ, азизи ман, муборак зодрӯз!
Зинда бошиву саломат, орзуи ман ҳамин.

ҚАТОРИ ВАҚТ

Рақам зада шумори умри мо,
Ба дасти меҳрубони худ Худо.
Чи гуна бурданаш, вале ба сар,
Бидон ба дасти туст мубтало.
Зи барабас гузаштанаш дарег,
Намекунӣ чаро, чаро, чаро, чаро?!

Қатори вақт меравад, чӣ зуд,
Қатори вақт меравад, чӣ зуд.
Ба қадри он намерасӣ, чаро?
Ба дарки он намерасӣ, чаро?

Нигар ба вақти бошитоби худ,
Бирав бигир з-ӯ ҳисоби худ.
Дареғи вақти тайшуда, чаро,
Фиребӣ умр бо сароби худ.
Биё, ба қасди фурсати камаш,
Ту ишқро бикун ҷавоби худ.

Қатори вақт меравад, чӣ зуд,
Қатори вақт меравад, чӣ зуд.
Ба қадри он намерасӣ, чаро?
Ба дарки он намерасӣ, чаро?

Биё, биё, биё, биё, биё,
Ба хоѝри гузаштаҳои мо.
Умеди босаодати пагоҳ
Бидон ту қадри вақти бебаҳо.
Тамоми умр бебақо шавад,
Чу вақти марг мерасад фаро.

Қатори вақт меравад, чӣ зуд,
Қатори вақт меравад, чӣ зуд.
Ба қадри он намерасӣ, чаро?
Ба дарки он намерасӣ, чаро?!

ДИЛИ ЗАН

Дили занро шикастан метавон, аммо
Гурураш зери по кардан наметонї.
Ва фаҳри ман ҳамин зан буданам бошад,
Ту болотар аз ин шоистагї донї?

Бирафтиву гумон кардї, ки мемирам,
Ба зери ғуссаборони ғами ҳичрон.
Надонистї, ки ман оғоз мегирам,
Зи анҷоме, ки бахшидї, азизи ҷон!

Намеғўям, ки осон аст танҳой,
Намеғўям, ки ҳасратро намедонам.
Миёни издиҳоми ғуссаҳо, лекин
Алайҳи дарди ишқат мард мемонам.

Гумон кардї, пару болам агар кандї,
Чу мурғи захмие дар лона мемирам?
Маро дар сина то ишқи паридан ҳаст,
Ба самти осмон парвоз мегирам.

Зи қалби ман тамоми орзуямро,
Гумон кардї, ки осон аст бистонї.
Ба қасди қисматам бар зиндагї гўям,
Наметонї маро бар зону биншонї.

Бубахшо, хешро қурбон намесозам,
Ба сели гирияҳо дар бозии тақдир.
Тамоми ашққоро ханда хоҳам кард.
Ба оҳанги умеду ишқи оламгир.

Аз ин ғусса намемирам, ки танҳоям,
Вале дардо, надонистӣ ту дунёям.
Агарчи пора кардӣ шишаи қалбам,
Бидон, ки нур бахшад он ба фардоям.

ШУКУФАРЕЗ

(Рубой ва дубайтиҳо)

Эй дӯст, биё, дасти дуо боз кунем,
Рӯ ҷониби Султони ҷаҳон роз кунем.
Модар, ки ҷароғи рӯшани манзили мост,
Бар умри дарозаш талаб оғоз кунем.

* * *

Модар сари зонут хуморӣ шудаам,
Як нусхаи асли беқарорӣ шудаам.
То давлати диданат насибам бикунад,
Бошандаи шаҳри интизорӣ шудаам.

* * *

Эй додари ҷон, ту такагоҳам бошӣ,
Дар шодиву ғам пушту паноҳам бошӣ.
Шукронаи буданат, ки аз дарғаҳи Дӯст
Ман дасти дуо кушода хоҳам, бошӣ.

* * *

Дар мугча дамида беқарор аст баҳор,
Наврӯз расида, файзбор аст баҳор.
Шармида ба сони наварӯсону ба ноз,
Бо лола шукуфта гулузор аст баҳор.

* * *

Эй моҳ, ки ғамшарикӣ шабҳои манӣ,
Бо розу ниёзи ман ту гаҳ ҳамсуханӣ.
Он ёри қарин туро агар менигарад,
Аз оби ду дидаам барӯ дам назанӣ.

* * *

Аз дасти ғамаш кучо гурезам, имшаб?
Бо ҷумла ҷаҳон балки ситезам, имшаб.
Он ёри маро зи ғуссаам нест хабар,
Ман хуни диле ба ашк резам имшаб.

* * *

Эй вой, аламҳои дилам тоза шуда,
Дар шаҳри шумо ишқи ман овоза шуда.
Гуфтам, ки равам, банд кунам қулфи дилам,
Он ҷо ғами ту соҳиби дарвоза шуд.

* * *

Эй ёр, бигӯ, кучо бишуд аҳду вафо,
Сар то қадамат ҷилвағаҳи ҷабру ҷафо.
Гар ёди маро накарда хушвақт шавӣ,
Аз баҳри Худо, ҳаром буд кайфу сафо.

* * *

Ин дил зи ғамат пораву садпора шуда,
Андар талаби ишқи ту овора шуда.
Дар кӯи ту аз чорагарӣ нест хабар,
Войи дилакам чораи бечора шуда.

* * *

Замоне офтобам гуфта будӣ,
Ки бе ту дар азобам гуфта будӣ.
Ба қасди қисмати найрангпеша,
Биё ҳар шаб ба хобам, гуфта будӣ.

* * *

Дили ман пора-пора аз нигоҳат,
Бигӯ, бар кӣ бигӯям ин гуноҳат.
Агар авфи гуноҳи хеш хоҳӣ,
Кушо оғӯш, гир андар паноҳат!

* * *

Гар аз ишқам гузар кардӣ, чӣ дидӣ,
Ба танҳой сафар кардӣ, чӣ дидӣ?!
Дили ман зери поят нола мекард,
Ба болоҳо назар кардӣ, чӣ дидӣ?!

* * *

Маро андар фироқи хеш куштӣ,
Сано бодат, ки беш аз пеш куштӣ.
Ҳамеша дӯстдорат будаму лек
«Асал» - гӯён ба заҳру неш куштӣ.

* * *

Ба чашмонам нигар, девона гардӣ,
Зи лабханди дигар афсона гардӣ.
Ман аз найранги абрӯям нагӯям,
Зи имо гирди сар парвона гардӣ.

* * *

Туро бо бўсаборон кушт бояд
Ва ё бо захми ҳичрон кушт шояд?!
Вале чун бигзарам, бар ман садои
-Маро чашмони чонон кушт, ояд!

* * *

Туро дар сина чо кардам ниҳонӣ,
Нафас то ҳаст, қон, он чо бимонӣ,
Тамоми дил бувад қононаи ту,
Бигӯ, бас бошад оё ин нишонӣ?

* * *

Маро ишқат ба сина роҳбар буд,
Чаро қалбат зи қалбам беҳабар буд.
Муҳаббатро макуш гуфтам, валекин
Бароят илтиҷоям беасар буд.

* * *

Ба чинси оҳани қалбат бигӯям,
Дигар ҳаргиз суроғатро начӯям,
Намебахшам, намебахшам, ки ногаҳ
Дари иқболро басти ба сӯям.

* * *

Азизам рӯзи милодат хучаста,
Нагардад қалби ту аз шодӣ хаста.
Дари шодӣ бароят боз хоҳам,
Дари ғамҳо, илоҳо бод баста!

* * *

Ту ҳар боре рухат маҳтоб гӯӣ,
Зи дурият манам бетоб гӯӣ.
Намесозад дили девона бовар,
Агарчанде ту бар ҳар боб гӯӣ.

* * *

Сукути хона дилтанг аст бе ту,
Ҳаво маҳзун, сияхранг аст бе ту.
Намедонам чӣ кардӣ бо дили ман,
Ки ақлу қалб дар ҷанг аст бе ту.

* * *

Шаби танҳои ман беситора,
Набошад ҷуз ғаму андӯх чора.
Макун гиря дили зорам, надонӣ?
Ки бар санге насозад қатра кора.

